НАРОДНА
АРМІЯ
13 жовтня, 2016
#40 {5469}

З ДНЕМ ЗАХИСНИКА УКРАЇНИ!

Зліва направо: молодший лейтенант Андрій Гасюк, лейтенант Олександр Дубінін, Герой України майор Євген Межевікін, молодший лейтенант медичної служби Тетяна Іваненко, молодший лейтенант Павло Кочубей

«ВОНИ Б'ЮТЬСЯ ЗА ТЕ, ЧОМУ НЕМАЄ ЦІНИ В УСЬОМУ СВІТІ, — ЗА БАТЬКІВЩИНУ!»

ЦІ СЛОВА ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА ЯКНАЙКРАЩЕ ХАРАКТЕРИЗУЮТЬ ГЕРОЇВ, ЯКІ СЬОГОДНІ, НЕ ШКОДУЮЧИ СЕБЕ, ЗАХИЩАЮТЬ НАШУ ДЕРЖАВУ ВІД РОСІЙСЬКОЇ НАВАЛИ

У наш час бути солдатом своєї країни — це вже подвиг. Холодні окопи, майже щодня потужні обстріли, втрати товаришів… Це війна. Саме на їхніх плечах весь її тягар. Вони різні за віком, професією, народилися в різних куточках України. У кожного з цих героїв своя життєва історія, а нині — одне спільне завдання: відстояти Україну. Це їхній свідомий вибір. Сміливий, мужній вибір справжніх патріотів, за який їм — низький уклін. Адже саме завдяки українським солдатам мільйони українців можуть будувати плани на життя в новій Україні.

стор. 4-5

«НАМ Є ЧИМ ЗУСТРІТИ ВОРОГА»

Про актуальні напрямки розвитку ракетних військ і артилерії ЗС України розповідає їхній командувач — генерал-майор В'ячеслав Горбильов

стор. 6-7

«ЗБРОЯ ТА БЕЗПЕКА-2016»: КОНКУРЕНЦІЯ НА РИНКУ ОЗБРОЄНЬ ЗРОСТАЄ

Під час роботи XIII Міжнародної спеціалізованої виставки було представлено зразки озброєння та військової техніки понад 100 підприємств ОПК із 24 країн світу. Лише з Польщі — 15 підприємств «оборонки»

стор. 8-9

«НА»м — 25 років!

Чверть століття в епіцентрі подій: Центральному друкованому органу Міністерства оборони України «Народна армія» 11 жовтня виповнилося 25 років!

стор. 14-16

КОЛИ САПЕР ПЕРЕСТАЄ БОЯТИСЯ, ЙОМУ СЛІД ЙТИ З ПРОФЕСІЇ

Значну територію Донбасу нині називають суцільним мінним полем. з огляду на масштаби проблеми, роботи для наших саперів тут вистачить на десятки років

стор. 18

14 ЖОВТНЯ — ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ

НЕСКОРЕНІ БОРЦІ ЗА УКРАЇНУ

Влітку 1943 року УПА здійснила 686 атак на німецькі гарнізони, 1716 диверсій, 270 нападів. Під час боїв було знищено понад 3000 гітлерівців

стор. 20

14 ЖОВТНЯ — ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА

ГЕТЬМАН, ЗА ЯКИМ ПІШОВ УВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД

1648 року Богдан Хмельницький на чолі чотиритисячного війська розпочав національно-визвольну війну

стор. 21

ГЛАВА ДЕРЖАВИ: ГІБРИДНА ВІЙНА — ЦЕ ТАКОЖ СПРОБА ПОПУЛІСТІВ ДЕСТАБІЛІЗУВАТИ СИТУАЦІЮ У СУСПІЛЬСТВІ

ПРЕЗИДЕНТ ПЕТРО ПОРОШЕНКО НАГОЛОШУЄ, ЩО ЗБЕРЕЖЕННЯ ПОЛІТИЧНОЇ СТАБІЛЬНОСТІ Є ПРІОРИТЕТОМ ВЛАДИ

Під час засідання Ради регіонального розвитку

«Гібридна війна — це не лише війна на фронті і не лише російська пропаганда. Це спроба дестабілізації ситуації в суспільстві. І в контексті цього є кардинально не припустимим, коли для цього використовуються або нібито загрози, пов'язані з запровадженням ринку землі, або земельне рейдерство, або тарифи, до яких причетні всі ті, хто на сьогоднішній день займає популістську позицію, або будь-які інші процеси», — сказав Петро Порошенко під час засідання Ради регіонального розвитку, повідомляє сайт Президента.

Звертаючись до присутніх, він зазначив: «На сьогоднішній день на наші з вами плечі лягає відповідальність збереження стабільності в країні, руйнація сценаріїв агресора та забезпечення сценарію сталого і ефективного розвитку держави».

Також глава держави висловив упевненість, що його зусилля разом із зусиллями уряду, парламенту та керівників місцевої влади принесуть результати.

«НАЙБІЛЬША ЦІННІСТЬ АРМІЇ — ЛЮДИ»

Напередодні Дня захисника України Міністр оборони генерал армії України Степан Полторак зустрівся з військовослужбовцями ЗСУ — учасниками антитерористичної операції.

— Для мене ця зустріч особлива, адже це можливість побачити і привітати людей, які з першого дня російської агресії проти України вирішили, що головним завданням є захист своєї країни. Дуже приємно, що кожен з вас вибрав саме такий шлях! — зауважив на початку зустрічі керівник оборонного відомства, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

Вітаючи військовослужбовців, він розповів, що закордонні колеги часто відзначають, наскільки особливі в Україні люди.

— Я не перебільшу, якщо скажу, що найбільша цінність нашої армії — її люди, які патріотично налаштовані, здатні на мужні та героїчні вчинки, здатні швидко навчатися новому, — наголосив генерал армії України Степан Полторак.

Напередодні Дня захисника України Міністр оборони України зустрівся з учасниками АТО

На завершення зустрічі за особистий внесок у зміцнення обороноздатності держави, сумлінне служіння українському народові, зразкове виконання військового обов'язку, високий професіоналізм Міністр оборони України нагородив військовослужбовців ЗСУ відомчими відзнаками, цінними подарунками та грошовими преміями у розмірі 10 тисяч гривень. Окрім того, двох бойових офіцерів нагороджено вогнепальною зброєю.

УКРАЇНА ТА ПОЛЬЩА ОЧІКУЮТЬ ПІДПИСАННЯ УГОДИ ПРО СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ ОБОРОНИ

ПРЕЗИДЕНТ ПЕТРО ПОРОШЕНКО ПРОВІВ ЗУСТРІЧ ІЗ КЕРІВНИКОМ БЮРО НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА ПАВЕЛОМ СОЛОХОМ

Президент України подякував Польщі за підтримку рішення Ради Європейського Союзу щодо продовження санкцій проти Російської Федерації, які мають діяти до звільнення окупованих територій України «для мотивації Росії щодо виконання Мінських угод», повідомляє пресслужба глави Української держави.

Президент висловив сподівання, що Польща продовжить активну політику в регіональній співпраці, зокрема під час свого головування у Вишеградській четвірці.

Співрозмовники також обговорили ситуацію на Донбасі та питання двостороннього співробітництва у військовій та військово-технічній сфері. Було наголошено на важливості укладення вже найближчим часом двосторонньої угоди про співробітництво у сфері оборони.

Окремо було відзначено успішну діяльність українсько-польсько-литовської бригади (ЛИТПОЛУКРБРИГ). Президент України також висловив вдячність польській стороні за сприяння у фаховій підготовці українських офіцерів та військових лікарів.

Сторони приділили окрему увагу активізації діалогу в контексті відносин України з НАТО.

Глава Української держави також закликав не політизувати історичне минуле та наголосив, що не можна дозволити панувати антиукраїнським чи антипольським настроям, від яких виграє третя сторона — країна-агресор.

ПРЕЗИДЕНТ ДОРУЧИВ КЕРІВНИКАМ ОБЛАСТЕЙ ДОПОМОГТИ УЧАСНИКАМ АТО В БУДІВНИЦТВІ

Президент Петро Порошенко нагадав про підписаний указ щодо демобілізації і закликав голів обласних державних адміністрацій та обласних рад надати всю необхідну допомогу звільненим у запас військовим, які повертаються додому.

«У вас велике завдання разом із міськими головами — це облаштування демобілізованих, забезпечення їх відповідними умовами, земельними ділянками, прозоре й ефективне прийняття рішень, підвищення ефективності діяльності Ради учасників АТО при головах обласних державних адміністрацій», — звернувся Петро Порошенко до учасників засідання Ради регіонального розвитку.

Як повідомили у прес-службі Президента України, глава держави підтримав ініціативи кількох голів ОДА щодо виділення коштів з місцевих бюджетів, зокрема для надання допомоги в будівництві житла, а не лише виділення земельних ділянок для учасників АТО.

«Я думаю, що це дуже важливо. В окремих областях підводяться мережі, компенсується частина кошторисної вартості будівництва», — сказав Петро Порошенко. При цьому він зазначив, що такі ініціативи потрібно вітати, та закликав голів ОДА акцентувати увагу на цьому питанні й якнайшвидше вирішити цю проблему.

З ПОЧАТКУ РОКУ ДО ВІЙСЬКА НАДІЙШЛО ПОНАД 5 ТИСЯЧ ОДИНИЦЬ ОВТ

Минулого тижня державні підприємства поставили до Збройних Сил України близько 7 тисяч комплектів динамічного захисту третього покоління типу «Ніж» для танків українського виробництва, три модернізовані бойові вертольоти Мі-24ПУ1, 95 комплектів розширення функціоналу для апаратури передачі даних, 20 комплексів розвідки та сучасну радіолокаційну станцію, повідомляє сайт Міноборони.

Загалом із початку року Збройні Сили України отримали від державних підприємств вітчизняної «оборонки» понад 5 тисяч 100 одиниць ОВТ, серед яких нові та модернізовані бойові та медичні броньовані машини, автомобільна та інженерна техніка, авіаційні двигуни, безпілотні авіаційні комплекси, артилерійські системи, кулемети, тепловізійні приціли та бінокуляри тощо.

«УКРАЇНА МАЄ ПОВНЕ ПРАВО САМА ВИЗНАЧАТИ СВОЄ МАЙБУТНЄ, МИ ПЛАТИМО ЗА ЦЕ ПРАВО ДОРОГОЮ ЦІНОЮ»

МІНІСТР ОБОРОНИ УКРАЇНИ ГЕНЕРАЛ АРМІЇ УКРАЇНИ СТЕПАН ПОЛТОРАК ПРОВІВ ЗУСТРІЧ З СЕНАТОРОМ США ДЖОЗЕФОМ ДОННЕЛЛІ

— Коли наша країна постала перед викликом та зіткнулася із загрозою від сусідньої держави, США були одними з перших, хто відгукнувся та надав підтримку, — зазначив Степан Полторак. — Постійна підтримка Сполучених Штатів Америки як політична, так і матеріальна — неоціненний внесок у безпекову ситуацію. Ми консолідували зусилля заради втілення дієвих реформ, та завдяки закордонним партнерам, переконаний, втілимо усе задумане.

Міністр оборони вкотре зазначив, що Україна зацікавлена у мирному врегулюванні ситуації на Сході країни, а «наші дії спрямовані на чітке дотримання вимог Мінських домовленостей, розв'язання проблеми виключно політичним шляхом і в мирний спосіб», повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

— Ми щодня спостерігаємо, як Україна виборює свою свободу, — сказав сенатор Джозеф Доннеллі, — воює з країною, що сіє тільки хаос.

Він запевнив, що США й надалі надаватимуть Україні всебічну підтримку, на що не вплинуть результати майбутніх виборів, адже «у США є багато людей, готових усіляко підтримувати Україну, серед них і Міністр оборони США Ештон Картер».

— Україна сама прагне визначати своє майбутнє, — наголосив Степан Полторак. — Незважаючи на амбіції сусіда-агресора, переконаний, ми маємо на це повне право, особливо враховуючи, яку дорогу ціну вже довелося заплатити за це.

СЬОМА ХВИЛЯ МОБІЛІЗАЦІЇ ПОКИ НЕ ОГОЛОШУВАТИМЕТЬСЯ

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ПЕТРО ПОРОШЕНКО ЗАЯВЛЯЄ, ЩО ПОКИ НЕ МАЄ НАМІРУ ОГОЛОШУВАТИ ЧЕРГОВУ ХВИЛЮ МОБІЛІЗАЦІЇ

«Як Верховний Головнокомандувач я не планую поки що оголошувати сьому хвилю мобілізації», — заявив Президент під час засідання Ради регіонального розвитку. Про це йдеться на сайті глави держави.

При цьому він висловив упевненість у існуванні повного розуміння того, що захист і оборона держави є надзвичайно важливим завданням. Однак економічний розвиток країни не менш важливий.

Президент акцентував увагу на відповідальності керівників областей у супроводженні двох процесів. По-перше, вони мають максимально широко сприяти військовим комісаріатам у проведенні набору охочих служити за контрактом та організації відповідної рекламної кампанії. По-друге — забезпечити призов на строкову службу.

Петро Порошенко наголосив, що це не є мобілізацією. Строкова служба — це «час, коли молоді люди можуть підготуватися та навчитися військовій службі». Глава держави також підкреслив, що тих, хто призивається на строкову службу, відповідно до Наказу Президента, не буде направлено в район АТО.

КОМАНДИРАМ ЧАСТИН ССпО ВПЕРШЕ НАДАНО ПРАВО САМОСТІЙНО ПРИЙМАТИ РІШЕННЯ ЩОДО ЗАКУПІВЛІ СПОРЯДЖЕННЯ

Через місяць відкриється Центр підготовки фахівців для Сил спеціальних операцій (ССпО)

— Одне з ключових завдань, які стоять перед нами 2016 року, — це створення навчально-тренувального центру Сил спеціальних операцій. На даний час він сформований, призначено керівний склад, здійснюється підготовка інструкторів. За безпосередньої уваги Міністра оборони та начальника Генерального штабу здійснюється формування інфраструктури та матеріально-технічної бази. Складено відповідний план, який розділено на 4 етапи, — розповів під час брифінгу командувач Сил спеціальних операцій Збройних Сил України генерал-майор Ігор Луньов.

За його словами, на відновлення інфраструктури військового містечка, де розташований центр, виділено 35,5 млн гривень. Ці кошти спрямовано на ремонт будівель (казармені приміщення, їдальня, навчальні корпуси тощо). Окрім того, ще 11 мільйонів гривень виділено на удосконалення навчально-матеріальної бази центру, а саме — закупівлю навчально-тренувальних комплексів, спортивного інвентаря, полігонного мішеневого обладнання.

Новостворений Центр підготовки майбутніх фахівців Сил спеціальних операцій прийме перших курсантів уже 15 листопада цього року.

Генерал-майор Ігор Луньов також зазначив, що військовим частинам спеціального призначення додатково було виділено 2,4 млн гривень для придбання спеціального спорядження. При цьому командирам цих частин уперше надано право самостійно приймати рішення стосовно того, що і в якій кількості закуповувати.

Роман ВУС

ВІЙСЬКОВУ ОСВІТУ В УКРАЇНІ ВДОСКОНАЛЮЮТЬ ЗА ПРОГРАМОЮ НАТО

У межах реалізації Програми НАТО «Удосконалення військової освіти» в Україні розпочала роботу делегація експертів НАТО.

Іноземні фахівці, які прибули в Україну на чолі з представником Управління політичних справ та політики безпеки Міжнародного секретаріату НАТО, директором Програми «Удосконалення військової освіти» Маріушем Солісом, є експертами у розбудові системи професійної військової освіти та підготовці сержантського складу.

Як повідомили під час брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі представники МО України, фахівці вивчатимуть досягнутий прогрес та проблематику реалізації даної програми.

Слід зазначити, що цього року Міністерство оборони України поглибило співпрацю вищих військових навчальних закладів та військових навчальних підрозділів вищих навчальних закладів із військовими навчальними закладами країн-членів НАТО і партнерів, беручи активну участь у програмі DEEP та виконуючи заходи Дорожньої карти DEEP — Україна на 2016 рік.

За підтримки уряду США у вищих військових навчальних закладах держави розгорнуто інтенсивні курси вивчення іноземної мови, на яких протягом року пройдуть підготовку близько 600 військовослужбовців Збройних Сил України.

Також понад 250 військовослужбовців та державних службовців навчатимуться на спеціалізованих мовних курсах для цивільного персоналу Міноборони та Збройних Сил України, бортових перекладачів тощо.

Слід зазначити, що зараз до мережі військових навчальних закладів України входять 2 університети, 4 академії, 4 військові інститути, 2 факультети, 24 кафедри військової підготовки, 10 кафедр медицини катастроф та військової медицини, а також 2 військові ліцеї у містах Київ та Одеса.

«МІЦНІ ПАРТНЕРИ НА МОРІ»

ПІД ТАКОЮ НАЗВОЮ ВІДБУВСЯ 22-Й МІЖНАРОДНИЙ СИМПОЗІУМ КОМАНДУВАЧІВ ВМС У СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ

Спільне маневрування фрегата «Гетьман Сагайдачний» з кораблями НАТО під час навчань Sea Shield-2016

Міжнародний симпозіум командувачів військово-морських сил проводився в Ньюпорті, саме там знаходяться коледж та військово-морська база ВМС США. Головна мета заходу — зміцнення міжнародної солідарності з підтримання морської безпеки та врегулювання спірних питань мирним шляхом

Близько 180 керівників ВМС та берегової охорони з понад 120 країн світу зібралися, аби обговорити поточну ситуацію із безпекою на морі в окремих регіонах, міжнародні норми і стандарти морської безпеки, а також роль кібербезпеки під час проведення спільних морських операцій.

— На симпозіумі були присутні всі командувачі флотів ВМС США, атлантичних, тихоокеанських, оперативних флотів, надводних та підводних сил, а також залучені на рівні командувачів представники берегової охорони країн світу. Як розумієте, був розподіл по регіонах: Атлантичний, Тихоокеанський, Чорноморський, Середземноморський та Балтійський, — зазначив командувач ВМС України віце-адмірал Ігор Воронченко.

Відкривав захід начальник військово-морських операцій ВМС США адмірал Джон Річардсон. Із доповіддю щодо перспектив розвитку ВМС США в ролі регіональних ініціатив щодо підтримання безпеки на морі виступив секретар ВМС США Рей Мабус. Особливу увагу він приділив створенню прообразу майбутніх військово-морських сил і навів як приклад автоматизовані морські платформи без участі екіпажів. Під час обговорення цього питання були заслухані практично всі регіональні керівники.

Крім того, було окреслено низку проблем, пов'язаних із дотриманням міжнародного морського права, що, зокрема, стосуються піратства на морі та міграції (Середземномор'я, де потік біженців є щоденною проблемою ВМС Італії).

«Наявні інструменти міжнародного права і досвід мирного врегулювання всіх конфліктів, які виникали на морі» — так була сформульована наступна тема обговорення. Її висвітлював колишній командувач ВМС Індії.

— У нього була дуже цікава доповідь, після якої виникло запитання з нашої сторони: як діяти країні, коли щодо неї не виконуються норми міжнародного права, здійснюється відкрита агресія, анексія, захоплення як військового, так і цивільного майна? Воно викликало неабияку полеміку в залі. Тож вирішили детально обговорити тему конфліктів малих держав із великими, глобалізації великих держав і невиконання норм міжнародного режиму на морі під час наступного симпозіуму, — зазначив віце-адмірал Ігор Воронченко.

Також із доповіддю щодо викликів морської безпеки виступав заступник міністра оборони США Роберт Уорт. До основних викликів він відніс тероризм на морі, міграцію, нелегальну торгівлю, контрабанду, проблему забезпечення мирного судноплавства у світовому океані та на морях. Доповідь була пронизана думкою, що необхідно вирішувати всі питання мирним шляхом і спільними зусиллями.

Після неї почалося жваве обговорення зазначеного питання, під час якого командувач ВМС Естонії Стен Сеппер наочно продемонстрував нарощування потенціалу РФ у Балтійському регіоні.

Протягом симпозіуму командувач українського військового флоту зустрічався з усіма керівниками ВМС Чорноморського регіону, а також командувачами ВМС Італії, Норвегії, Швеції, Іспанії, Естонії, Латвії, Литви, тобто з основними нашими партнерами, і заручився їхньою підтримкою.

Про безпосередню участь у заходах йшлося під час спілкування з командувачами ВМС Румунії, Туреччини та Італії. Обговорювалися навчання, двосторонні зустрічі, спільні дії у відповідних акваторіях, до яких можуть бути залучені наші військові моряки (Дунай і північно-західна частина Чорного моря).

У ході дискусії щодо Чорноморського та Середземноморського регіонів занепокоєння ситуацією виявили практично всі командувачі.

— Я запропонував вести мову в форматі 3D: оборона, стримування та діалог. Тобто спочатку міцна оборона, готовність до захисту морських кордонів і прибережної зони з боку військово-морських сил, стримування можна проводити у формі спільних навчань, участі у спільних місіях. Що ж стосується діалогу, то, на мій погляд, його таки варто вести зі стороною, яка становить потенційну небезпеку. Мирний шлях можливий лише без радикальних заходів, без рішень, які призводили б до втрати особового складу й потенціалу. Треба доводити за допомогою норм міжнародного права, що діяти і жити слід за правилами міжнародної спільноти, а не за законами, ухваленими у своїх резиденціях, — зауважив командувач ВМС України віце-адмірал Ігор Воронченко.

Багато уваги було приділено питанню кібербезпеки. З цікавою інформацією виступив доктор наук Джеймс Льюїс з Центру стратегічних досліджень. До речі, це надзвичайно досвідчена людина, він вважається одним із провідних фахівців у цій царині. З його доповіді випливало, що найбільше занепокоєння викликає те, що так звані хакерські атаки, які відбуваються в світі, досягли державного рівня. Це вже не група неконтрольованих цивільних, а організації, підконтрольні певним структурам і службам.

В цілому позиція провідних країн світу щодо питань морської безпеки — це кооперація й обмін інформацією. Тобто одному не можна «закриватися» і самотужки боротися проти всіх. Тільки спільними зусиллями можна забезпечити мир на морських просторах.

Геннадій ХАЛАШ,
Наталія ЗАДВЕРНЯК

«АДАМ» ДЛЯ СВОЇХ ТА «ЛЬОТЧИК» ДЛЯ ВОРОГІВ

ГЕРОЙ УКРАЇНИ МАЙОР ЄВГЕН МЕЖЕВІКІН ЗІ СВОЇМ ЕКІПАЖЕМ В БОЯХ ЗА ДАП ЗНИЩИВ П'ЯТЬ ВОРОЖИХ ТАНКІВ

Сьогоднішнього нашого Героя без пафосу та перебільшення вже можна назвати легендарною особистістю. На його грудях ордени «Золота Зірка», Богдана Хмельницького ІІ та ІІІ ступенів і «Народний Герой України». Йдеться про танкіста майора Євгена Межевікіна, більш відомого як «Адам». Цей позивний приклеївся до офіцера з перших днів його перебування на Сході України. Адже Євген зі своїм екіпажем завжди був попереду — й у розвідці, й у прикритті позиції чи вступі в бій. Противник навіть називав його «льотчиком» — настільки швидко, неочікувано та чітко працював танк «Адама».

За півтора року боїв на Донбасі Євген пройшов чимало гарячих точок у складі 93-ї механізованої бригади, командував батальйоном у 1-й танковій бригаді, хоча за освітою він — інженер-механік, спеціалізується на ремонті техніки.

Майору Євгену Межевікіну 34 роки. Народився в шахтарській сім'ї, яка на початку 90-х переїхала в Дніпропетровську область. Про військову справу хлопець мріяв ще зі шкільної парти. Перечитав безліч книг про війну, тож при виборі майбутньої професії вагань не було. Та спроба вступити в Харківський університет Повітряних Сил була «зарублена» медкомісією. Втім Євген таки став військовим, щоправда — танкістом. Тоді він і уявити не міг, що колись доведеться воювати з росіянами: вони ж були друзями і братами. Але все різко змінилося після перших обстрілів з боку Російської Федерації.

З початку боїв на Донбасі «Адам» воював на БТРі у складі 93-ї механізованої бригади. Він виконував завдання на Донецькому напрямку — виставлення блокпостів, супроводження колон, ведення розвідки тощо. А в липні 2014 року Євгену довелося перейняти на себе командування танковим батальйоном. Всі його тодішні знання про ведення бою були із власного досвіду та книг. Тепер деякі товариші

Герой України майор Євген Межевікін

Євгена кажуть, що «тактику Межевікіна» можна вписувати в підручники. Перебуваючи в районі донецького аеропорту, батальйон «Адама» успішно почав застосовувати тактику мобільних танкових груп.

За словами офіцера, раніше бойові машини закріплювалися за стаціонарними позиціями і постами, постійно перебували на передньому краї, безпосередньо на лінії зіткнення, де часто були зручною мішенню для ворожої артилерії і ДРГ. Це часто призводило до втрати техніки і особового складу, особливо після того, як у противника з'явилися нові протитанкові керовані ракети. Тактика мобільних танкових груп дозволила вивести техніку з-під удару та ефективніше використовувати на найбільш небезпечних напрямках.

ТОВАРИШІ ЄВГЕНА КАЖУТЬ, ЩО «ТАКТИКУ МЕЖЕВІКІНА» МОЖНА ВПИСУВАТИ В ПІДРУЧНИКИ

Під час боїв на Донбасі Євген Межевікін спалив 5 ворожих танків. Дві «сімдесятдвійки» були знищені екіпажем «Адама» наприкінці вересня 2014 року біля старого терміналу донецького аеропорту, коли терористи активізували свої сили та вкотре розпочали наступ. А за деякий час екіпажу «Адама» вдалося знищити ще три ворожі Т-72.

Сьогодні офіцер є слухачем Національного університету оборони України імені Івана Черняховського.

— Навчання в цьому виші дає можливість заповнити прогалини у знаннях, які з'явилися за час служби. Адже протягом десяти років до початку подій на Донбасі ми фактично не займалися бойовою підготовкою. В університеті я закрив для себе дуже багато питань, які мене цікавили, — розповідає «Адам». — Окрім свого фаху, вивчаємо принцип роботи та організацію взаємодії з артилерією та авіацією, що є вкрай важливим під час ведення бойових дій у сучасних умовах.

Роман ВУС

«Й ДОСІ ПЕРЕД ОЧИМА ОБЛИЧЧЯ СОЛДАТІВ, ЯКИМ ЗАЛИШАЛОСЯ ЖИТИ ЛІЧЕНІ ГОДИНИ»

ПОПРИ ДВІ КОНТУЗІЇ, ЯКИХ ДІВЧИНА ЗАЗНАЛА ПІД «УРАГАНАМИ», ВОНА ВРЯТУВАЛА ДЕСЯТКИ ЛЮДСЬКИХ ЖИТТІВ

Чорне море, теплий пісок, серпневе сонце. Від напрочуд ласкавих хвиль і променів вони з сином просто мліють. Здається, що цей рай не скінчиться ніколи…

— То був прекрасний сон, — говорить Тетяна. — Та додивитись його не судилося.

21 серпня 2014 року. Цей день закарбувався у її пам'яті назавжди: з першими променями сонця розташування оперативної групи сектору «Д» ворог накрив з «Ураганів». Ще не вщухли вибухи, як старший сержант медичної служби Тетяна Іваненко вискочила з бліндажа і кинулася до підрозділів: десятки військовиків зазнали поранень, і радіостанція медиків розривалася від прохань допомогти.

Війна для старшого сержанта медичної служби — медичної сестри ЛОР-відділення Військово-медичного клінічного центру Південного регіону Тетяни Іваненко розпочалася у березні 2014-го: у складі 79-ї окремої аеромобільної бригади її відрядили до Херсонської області, на кордон з Кримом — на випадок спроби вторгнення «зелених чоловічків». Але тоді все минулося.

Незабаром медична група, що складалася з двох військових хірургів, анестезіолога і двох медсестер, відбула на Донбас — у сектор «Д», розташований неподалік населеного пункту Старогнатівка.

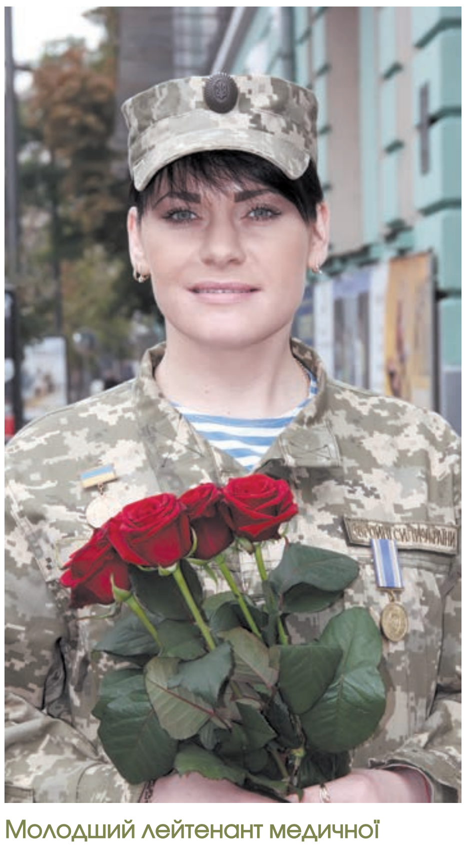
— Поруч із нами був вертолітний майданчик, куди доставляли поранених із військових підрозділів, які брали участь у бойових зіткненнях з терористами, — згадуючи літо 2014-го, розповідає Тетяна. — Щодня привозили 25–30, а іноді й 50 поранених, серед яких були і з важкими ушкодженнями. Перев'язавши хлопців, стабілізувавши їхній стан, ми відправляли їх гелікоптерами до медичних закладів Дніпропетровська та Запоріжжя, де вони отримували більш кваліфіковану допомогу.

З часом командування сектора «Д» перемістилося в район села Кутейникове. Медики разом із військовими розмістилися на базі місцевого елеватора за кілька кілометрів від Савур-Могили. Тоді за неї точилися жорстокі бої, і десятки поранених бійців доставлялися саме сюди.

— Знаєте, відтоді минуло багато часу, але перед очима і досі обличчя солдатів, яким залишалося жити лічені години, — ледь стримуючи сльози, продовжує Тетяна.

Згідно з міжнародною конвенцією, під час війни заборонено вести вогонь по польових госпіталях і тих, хто потребує медичної допомоги. Чи знали про це бойовики? Напевно, так. Але вони вишукували військових медиків і вели по них прицільний вогонь, зокрема снайперський. Тому наші офіцери постирали з кількох автівок червоні хрести, а поблизу польового лазарету не піднімали прапор з червоними хрестом.

Якось колона, у складі якої було кілька сотень наших військовослужбовців, повернулася до Старогнатівки. Щоб не потрапити в поле зору терористів, рухалися міні-колонами у складі 2–3 авто. Не встигли як слід розміститися, як потрапили під сильний обстріл. Тільки-но він стих, знову вирушили в дорогу. Коли на обрії з'явився якийсь населений пункт, командування вислало до нього розвідників. Повернувшись, ті доповіли, що у селі стоять ворожі танки.

Молодший лейтенант медичної служби Тетяна Іваненко

Не переповідатиму всіх нюансів цих «подорожей», скажу лише, що тривали вони близько тижня. А скінчилися, коли разом зі своїми бойовими побратимами Тетяна перетнула адміністративний кордон із Запорізькою областю.

Коли дивишся на цю тендітну дівчину, не віриться, що вона зазирала в очі смерті. Кулі й осколки оминули її, але внаслідок вибухів снарядів вона зазнала двох контузій. Знаючи, що Тетяні зобов'язані життям майже 20 вояків, яких вона витягла з-під вогню «Ураганів» у прямому розумінні цих слів, командування представило її до ордена «За мужність». Але мужня медсестра отримала медаль «Захиснику Вітчизни», якою все ж дуже дорожить…

Там, на війні, вона дала собі слово, що тільки-но повернеться до мирного життя, забуде про все пережите. Та не може. А коли дивиться телерепортажі з району проведення антитерористичної операції і бачить поранених бійців, не в силах стримати сльози: перед очима з'являються обличчя побратимів, з якими вона вже ніколи не побачиться.

Сьогодні молодший лейтенант медичної служби Тетяна Іваненко — слухач Української військово-медичної академії. Вона з нетерпінням чекає на зустрічі з сином Єгором, якого поки що виховують дідусь з бабусею. А ще вона мріє про той день, коли на українській землі настануть мир і спокій.

Сергій ЗЯТЬЄВ

КОЗАК «ЕВЕРЕСТ»

— Андрій, — високий, кремезний, усміхнений козарлюга тисне руку.

Вітаємося.

На його «полівці» серед інших нагород орден «Народний Герой України». Срібний тризуб під червоно-чорною стрічкою на грудях молодшого лейтенанта мимоволі змушує серце гупати сильніше: поруч — людина-легенда.

Навесні 2014 року він добровольцем прийшов до Криворізького військкомату, рвався на фронт. Але реальність виявилася прозаїчною — ініціативного молодшого сержанта запасу з виразною командирською жилкою одразу ж призначили командиром відділення охорони установи. І лише наприкінці літа молодшого сержанта Андрія Гасюка перевели до зведеної штурмової роти оперативного командування «Південь».

— Тоді ми замінували морських піхотинців, — пригадує Андрій. — За попередньою інформацією, населений пункт уже було зачищено від бойовиків. Але дуже швидко з'ясувалося, що ми утримуємо лише кілька хат на околиці, а решта села підконтрольна протилежній стороні.

Трохи більше ніж три десятки українських патріотів атакували підрозділ сепаратистів, який переважав їх за чисельністю у п'ять разів.

По обіді ворог скупчився на території колишньої тракторної бригади. Почалися вояки «руського міра» розкуто — активних дій з боку малочисельного загону українців, який зайшов у село, «денерівці» аж ніяк не чекали. За що й поплатилися.

Спочатку відпрацювали наші мінометники, чітко за наданими координатами. Заскочений зненацька ворог кинувся тікати від обстрілу і наштовхнувся на шквальний вогонь українського штурмового підрозділу та трьох бойових машин піхоти. Рятуючись, сепаратисти кинулися в інший бік, але й там на них чекала несподіванка: їх накрила вогнем наша артилерія. Зі ста п'ятдесяти бойовиків з халепи вирвалися не більше десяти.

А потім був прорив з Іловайського оточення, перша контузія, полон…

Андрія Гасюка обміняли на російських десантників, захоплених українцями напередодні виходу через «зелений коридор». Після короткої відпустки, вже у складі 93-ї окремої механізованої бригади він повернувся до строю.

З 9 листопада 2014 року в бойовій біографії Гасюка почалася нова сторінка:

Молодший лейтенант Андрій Гасюк

ДАП. Під час першої спроби дістатися аеропорту в бойову машину піхоти, всередині якої він був, чотири рази влучили з РПГ: в тумані колона наблизилася до ворожого розташування, тож довелося з боєм прориватися назад, до своїх.

Попри ще одну контузію вже через два дні Андрій разом з іншими побратимами таки потрапив до аеропорту.

«Еверест». Таким був його позивний у старому терміналі в листопаді. Потім, у грудні, — в новому. Таким він залишається й донині.

На згадку про Іловайськ Андрій відпустив вуса. Справжні, козацькі, такі, як на картинах, де зображений козак Мамай. А як пам'ять про аеропорт його голову прикрашає чуб-оселедець. Козак «Еверест».

Упродовж останніх двох діб штурму старого терміналу ворог дорого заплатив за намагання зламати оборону чотирьох десятків його захисників. Близько трьох сотень «відпускників», зокрема з «Вимпела», не дорахувалися сепаратисти за ті 48 годин.

— Важко не в бою, не перед боєм. Важко потім, коли все стихає і ти перестаєш бути стиснутою пружиною, починаєш щось відчувати, осмислювати, розмірковувати, що з тобою могло статися, думати про рідних, дружину, сина…

Три контузії. Іловайськ, ДАП, «Зеніт», шахта «Бутовка», Піски, Опитне, Водяне. За два роки війни молодший сержант став молодшим лейтенантом, заступником командира роти. За два роки його тоді дворічний Назарко став удвічі старшим. Стискається в грудях, коли на фото бачиш, як міцно він обіймає батька, який завітав додому зі служби.

— Заради них, нашого майбутнього, ми і воюємо, — усміхається «Еверест».

Іван СТУПАК

«ІТАЛІЄЦЬ» КОЧУБЕЙ

Молодший лейтенант Павло Кочубей

У кожного із захисників України був свій шлях у район проведення АТО і свої причини. Молодший брат Павла Кочубея Євген добровольцем відбув на війну. Та коли той потрапив у оточення і понад тиждень не виходив на зв'язок, Павло прибув до столичного військкомату і висловив бажання замінити брата у бойовому строю. На щастя, Євген вирвався з оточення ворога. Але Павло вже зробив свій вибір і попросився у десантники. Таким чином, колишній старший солдат-прикордонник і нещодавній спеціаліст престижної установи з високою оплатою праці прибув до Житомира. Тут він став корегувальником 90-го батальйону 81-ї окремої бригади аеромобільних військ. З перших днів перебування йому видали італійський камуфляж, і друзі почали називати його «італійцем». Це й визначило його позивний.

На широких грудях десантника по обидва боки тісняться бойові нагороди — орден «За мужність» і всі почесні відзнаки військового відомства. Випередивши моє запитання, Павло Кочубей розповідає:

— Найдорожча для мене — волонтерська медаль «За оборону Донецького аеропорту», — офіцер замовкає, подумки повертаючись до тих подій, які вже увійшли до історії України як вияв незламності духу та мужності її захисників, і за хвилину продовжує: — В одному з боїв у селищі Піски мене було вперше поранено — осколок влучив у око. Наступного дня нам поставили завдання пробитися до захисників аеропорту і надати їм допомогу. Командир розумів, що на нас чекає. Ніхто з десантників не дав задній хід. Ми з боєм прорвалися до приміщення терміналу і таким чином довели кількість захисників до 53 бійців. Протягом кількох днів ми обороняли позиції площею сто квадратних метрів. Серед нас були і поранені, й бійці, які потім загинули смертю героїв. Усі ми стояли, не побоюся високого слова, на смерть. Про запеклість боїв свідчать мої спостереження — щодня від нашого вогню ворог втрачав 20–30 осіб. Наша група останньою за наказом покинула приміщення аеропорту лише тоді, коли противник підірвав його. З 11 моїх побратимів майже половина загинули як герої. Серед них — мій найближчий друг киянин Євген Яцина, старший лейтенант Іван Зубков, якому посмертно присвоїли звання Героя України. Останнього ми поміж собою називали людиною, невеликою на зріст, але великого серця, сповненого відваги і турботи про бійців. Його іменем названо наш 90-й батальйон. На території розташування підрозділу є капличка, де викарбовано прізвища всіх загиблих бійців-десантників.

Після лікування Павло Кочубей повернувся до свого батальйону. Під час перебування у Слов'янську Президент України Петро Порошенко вручив відважному захиснику Донецького аеропорту орден «За мужність». У подальших боях він відзначився як корегувальник вогню артилерійського підрозділу. Гармаші знищили чимало ворогів і бойової техніки, і в цьому заслуга «Італійця» як спеціаліста. А потім було друге поранення і повернення на передову.

Нині молодший лейтенант Павло Кочубей командує створеною з його ініціативи та за підтримки друзів-волонтерів ланкою літальних апаратів-розвідників. Свого часу він закінчив у Києві спеціальні курси з використання цієї техніки. Тепер у його підпорядкуванні дрони, виготовлені й придбані коштом українських патріотів. Цікавлюся ефективністю застосування його техніки, й Павло Кочубей відповідає:

— Попри те, що противник створив на передовій потужне поле радіоелектронної боротьби, наші «повітряні очі» пильно стежать за його місцезнаходженням.

Володимир ЧІКАЛІН

ЛЕЙТЕНАНТ «ДУБАС»

Десять років тому Олександр Дубінін закінчив військову кафедру Харківського авіаційного університету за фахом «радіоелектронні системи і комплекси літальних апаратів». Оскільки тоді така спеціальність не була затребуваною, Олександр почав жити звичайним цивільним життям, аж доки не почалася антитерористична операція на Сході України.

Цілий рік майбутній офіцер безуспішно відвідував військкомат, де йому відмовляли, утім наприкінці 2015 року таки отримав повістку.

— Я мріяв потрапити у ВДВ та відразу в район АТО. Саме тоді була створена нова бригада ВДВ — 81-ша, яка постійно там перебувала, — розповідає Дубінін.

— Перший наш бойовий вихід був у Зайцеве, а далі — промзона Авдіївки. Наша позиція на «промці» була найближчою до противника, тож 7 квітня ми не змогли вийти з будівлі, бо її почали інтенсивно обстрілювати. Далі було прийнято рішення замінуватися, але о 5-й вечора нас обстріляли з БМП. Коли на другому поверсі виникла пожежа, ми прийняли рішення перейти на перший, забравши із собою радіостанції, тепловізори та зброю. Пожежа швидко поширювалася, тому ми не встигли забрати бойовий комплект і залишилися без боєприпасів. Нас було п'ятнадцятеро, і в кожного залишилося лише по чотири рожки патронів, — згадує Олександр.

Попри це хлопці вирішили стояти до кінця.

— Ми повідомили про своє рішення по рації командуванню батальйону. Тоді шестеро добровольців через окопи принесли нам боєкомплект, і ми почали відстрілюватися, — розповідає Олександр Дубінін.

Той бій тривав майже вісім годин. Противник тричі намагався оточити наших військових. Вистояти їм допоміг Гімн України. Ворог вирішив, що в такий спосіб десантники прощаються із побратимами, як це колись зробили останні захисники ДАПу, заспівавши Гімн України в ефірі.

Тоді бойовики вирішили піти в атаку, розраховуючи на «зачистку» будівлі. Але українські десантники дали ворогу належну відсіч. Ефект несподіванки

Лейтенант Олександр Дубінін

допоміг — вороги змушені були відступити…

Вражає те, що жоден боєць із групи «Дубаса» під час того важкого бою не отримав навіть подряпини. Це є справжнім дивом.

— Я підписав контракт на півроку, який вже закінчується, але на сто відсотків впевнений, що продовжу його. Адже хочу служити в цій бригаді саме в зоні АТО. Роботи там ще дуже багато, — зазначив Олександр.

Попри свій щільний графік, Олександр Дубінін зміг завітати на презентацію третього видання книги «Вклоняємось доземно українському солдату».

— Знаєте, чому я пишаюся газетою «Народна армія»? В районі АТО було дуже багато випадків, коли приїжджали журналісти з «Народної армії», озброєні серйозною «зброєю», — фотоапаратом і диктофоном. Інколи під час таких візитів розпочинався обстріл. Я казав журналістам: «Давайте вас відведемо в безпечне місце, адже тут є реальна загроза життю». Кожен з них відповідав: «Ні, я не піду». Вам хоробрості не позичати. Величезне спасибі вам за те, що ви бачите все реально своїми очима, а потім висвітлюєте ці події на шпальтах газети. Завдяки «Народній армії» наші дружини, мами, діти та багато українців мають змогу отримати об'єктивну інформацію про події в районі АТО.

Олена КРУГЛЄНЯ

«НАМ Є ЧИМ

ПРО АКТУАЛЬНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ РАКЕТНИХ ВІЙСЬК І АРТИЛЕРІЇ ЗС УКРАЇНИ РОЗПОВІДАЄ ЇХНІЙ КОМАНДУВАЧ — ГЕНЕРАЛ-МАЙОР В'ЯЧЕСЛАВ ГОРБИЛЬОВ

Вогонь веде 152-мм артилерійська система 2С5 «Гіацинт»

Як відомо, після того, як окупаційні війська на Сході нашої країни за допомогою путінського «воєнторгу» в ході АТО суттєво наростили свій потенціал щодо протиповітряної оборони, саме ракетні війська і артилерія (РВ і А) Збройних Сил України стали «основним вогневим гравцем» на полі бою, замінивши в цьому відношенні повітряних побратимів. Адже на них припало понад 70% усіх вогневих завдань, які постали перед українськими військами в ході відбиття ворожої агресії

Навіть сьогодні, коли згідно з міжнародними домовленостями артилерія та реактивні системи залпового вогню (РСЗВ) калібром 100 мм і більше відведені на встановлені безпечні відстані від лінії розмежування, ракетні та артилерійські частини та підрозділи Збройних Сил України залишаються для агресора достатньо вагомим стримуючим фактором. Тим більше, що сьогодні вони достатньо активно нарощують рівень своєї боєздатності. Про тенденції розвитку РВ і А ЗС України розповів нашій газеті їхній командувач — генерал-майор В'ячеслав Горбильов.

— В'ячеславе Юрійовичу, чим сьогодні може «зустріти» гіпотетичну широкомасштабну навалу агресора українська артилерія та ракетні війська? І чи готові вони до цього?

— У спадок від СРСР ми отримали достатньо вагомий потенціал. Це стосується як безпосередньо техніки та озброєння, так й боєприпасів до них. Звісно, за часи, які передували нинішній агресії, він із різних причин значною мірою був занедбаний. Але протягом останніх двох років нам вдалося достатньо суттєво його відновити і навіть певною мірою наростити.

На сьогоднішній день ми за потреби зустрінемо ворога достатньо потужною зброєю та професійно підготовленим особовим складом, який вміє її ефективно застосовувати. Зокрема, це стосується частин і підрозділів, озброєних потужними ракетними комплексами та артилерійськими системами, зокрема — 300-мм РСЗВ 9К58 «Смерч», 220-мм РСЗВ 9К57 «Ураган», ракетним комплексом «Точка-У», потужними артилерійськими системами калібру 203-мм, 152-мм и 122-мм. Достатньо потужно виглядають також частини та підрозділи, які озброєнні 100-мм і меншого калібру артилерійськими системами. Наші протитанкові та мінометні підрозділи також мають серйозні аргументи для ворога.

Правду кажучи, проблем ще вистачає. Це стосується багатьох питань, починаючи зі сфери управління бойовим застосуванням РВ і А, сучасних засобів артилерійської розвідки і закінчуючи питаннями боєприпасів, відновлення та модернізації основних типів озброєння. Однак у цьому контексті хочу наголосити, що останнім часом ми спромоглися за підтримки вищого воєнно-політичного керівництва держави добитися суттєвих результатів по всіх цих напрямках.

Тим більше, що переважна більшість наших фахівців отримали неоцінений досвід реального бойового застосування частин та підрозділів РВ і А, озброєних різноманітними системами в ході антитерористичної операції. І це стосується майже всіх категорій наших військовиків.

Тож я не думаю, що в разі широкомасштабної агресії ворог може сподіватися на «легку прогулянку». Нам є чим його зустріти.

— Чого вдалося досягнути протягом останнього часу щодо технічного оснащення та модернізації техніки і озброєння РВ і А?

— Це один із пріоритетних напрямків нашої роботи. Адже від нього напряму залежить бойова потужність наших військ — ключовий фактор загального рівня боєздатності РВ і А. Тож намагаємося не тільки підтримувати технічне оснащення наших частин та підрозділів на належному рівні, наприклад, відновлюючи або продовжуючи тим чи іншим шляхом ресурс озброєння та військової техніки (ОВТ), а й певною мірою модернізуючи його та приймаючи на озброєння нові зразки.

ПЕРЕВАЖНА БІЛЬШІСТЬ НАШИХ ФАХІВЦІВ ОТРИМАЛИ НЕОЦІНЕННИЙ ДОСВІД РЕАЛЬНОГО БОЙОВОГО ЗАСТОСУВАННЯ ЧАСТИН ТА ПІДРОЗДІЛІВ РВ і А, ОЗБРОЄНИХ РІЗНОМАНІТНИМИ СИСТЕМАМИ В ХОДІ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ

Наведу декілька прикладів. З початком активних бойових дій на Донбасі в наших військах достатньо гостро постали питання артилерійської розвідки та управління бойовим застосуванням сил та засобів РВ і А. Як з'ясувалося, тут існувало чимало прогалин, особливо в питанні технічного оснащення відповідних підрозділів. Завдяки ініціативі наших фахівців, підтримці з боку держави та волонтерів нам вдалося майже повністю відновити парк засобів радіотехнічної розвідки. А за окремими зразками техніки артилерійської розвідки, як, наприклад, ОЗК-7 (звукометричний комплекс), СНАР-10 (комплекс артилерійської розвідки) його майже повністю відновлено. Також 4 комплекси «Радіо-Теодоліт» уже функціонують у військах і ще 4 готові до відправлення.

Командувач ракетних військ і артилерії ЗС України генерал-майор В'ячеслав ГОРБИЛЬОВ

Автоматизовані апаратно-програмні системи управління типу АРТОС, «Кропива», СУВА, МАРС завдяки спільному рішенню НГШ та Міністра оборони України також уже в роботі (практично — до 70% органів управління РВ і А вже використовують їх). Ці сучасні системи дозволяють налагодити якісний процес майже автоматичного прийняття рішення на застосування сил та засобів, напрацювання даних для стрільби і швидку передачу цих даних безпосередньому виконавцю аж до окремої гармати.

Також хотілося б зупинитися на безпілотних літальних апаратах (БПЛА), які вже активно використовуються у військах і поступово налагоджується процес підготовки фахівців з їхнього бойового застосування. На сьогодні завдяки допомозі волонтерів, керівництва держави та її Збройних Сил нам вдалося налагодити функціонування вже 5-ти таких комплексів безпосередньо у частинах і підрозділах РВ і А (йдеться про комплекс «Фурія-М»). Готуються нові фахівці та відповідна техніка для подальшо-

ЗУСТРІТИ ВОРОГА»

122-мм САУ 2С1 «Гвоздика»

«Урагани» розгорнуті в бойовий порядок

го розгортання такого роду підрозділів. Адже використання БПЛА в РВ і А є не «даниною моді», а сучасною потребою. Це дозволяє легше виявляти цілі, ідентифікувати, корегувати вогонь та відповідно отримувати оцінку його результатів. Причому в масштабі реального часу, що своєю чергою суттєво підвищує ефективність сил та засобів РВ і А при їхньому бойовому застосуванні.

Розповідаючи про технічне оснащення наших військ, також варто сказати і про значні зусилля нашого оборонно-промислового комплексу, який за досить короткий час спромігся помітно відновити нашу бойову потужність (ремонтуючи ОВТ). Більше того — створено вітчизняний 120-мм міномет «Молот» (практично завершено 1-й етап його військових випробувань, за результатами яких напрацьовано низку пропозицій щодо його подальшого вдосконалення), те ж стосується останніх розробок ПТРК вітчизняного виробництва, які замінять добре відомий комплекс ще радянського виробництва «Штурм-С» («Стугна», «Корсар», «Бар'єр»). Вже з'явився у «залізі» дослідний зразок багатофункціонального ракетного комплексу «Гром-2» (прямого нащадка відомої програми «Сапсан»), створена лінійка вітчизняних модифікацій добре відомих у військах радянських РСЗВ (від «Граду» до «Смерчу») на базі вітчизняного шасі зі значними покращеннями їхніх ТТХ (програма «Бастіон») та низка інших достатньо перспективних розробок вітчизняного ОПК. Окрім того, активно не тільки відновлюються, а й певним чином модернізуються добре відомі у військах артилерійські системи (як самохідні, так і буксировані — 122-мм САУ 2С1 «Гвоздика», 152-мм «Мста-Б» та «Мста-С», відновлюються активно 203-мм артсистеми типу «Півон», 152-мм 2С3 «Акація», 2С5 «Гіацинт»).

Тож у технічному оснащенні частин та підрозділів РВ і А ЗС України не все так погано, як декому здається чи хотілося б.

— А що б ви могли сказати про підготовку фахівців РВ і А, про їхній сучасний професійний рівень? Адже це також важлива складова загальної бойової спроможності ракетних військ і артилерії…

— На сьогодні фахівців РВ і А готуємо в декількох навчальних закладах та навчальних центрах — у Національному університеті оборони України, Національній академії сухопутних військ Збройних Сил України, 184-му навчальному центрі (с. Дівички) та за окремими вузькоспеціалізованими напрямками в інших навчальних закладах МО України.

Зміст нинішнього процесу підготовки артилеристів та ракетників ми намагаємося максимально привести у відповідність до реальних потреб військ. Річ у тому, що значна кількість наших військовиків на сьогодні має чималий досвід практичної, реальної участі в бойовому застосуванні частин і підрозділів РВ і А під час АТО. Зрозуміло, що ми намагаємося сьогодні цей досвід не тільки не втратити, а й значною мірою поширити. Зокрема і в ході підготовки наших фахівців.

Саме з цією метою ми підготували і випустили «Методичні рекомендації по бойовому застосуванню частин та підрозділів РВ і А», а також готуємо ще низку настанов та навчальних посібників (як за напрямками підготовки, так й за видами діяльності наших частин та підрозділів).

Чимало зусиль спрямовуємо на практичне втілення нових підходів. Наприклад, наш навчальний центр у Дівичках — протягом останнього часу ми суттєво його вдосконалили. Відтепер це не просто полігон для проведення артилерійських стрільб, а й багатофункціональний центр підготовки фахівців РВ і А. Тут тепер можливо проводити не тільки бойове злагодження артилерійських частин та підрозділів із бойовою стрільбою, а й виконувати ще кілька навчально-практичних завдань. Наприклад, проводити полігонні випробування сучасного розвідувально-вогневого комплексу (РВК) з використанням БПЛА в умовах інтенсивної радіопротидії противника (а також готувати відповідних фахівців).

— А як справи з резервним компонентом? Адже в разі «чогось екстремального» саме він має суттєво наростити бойову потужність РВ і А як щодо чисельності військ, так і в технічному відношенні…

— Саме так. Тому питанню нарощування та вдосконалення підготовленого резерву приділяємо значну увагу. Протягом останнього часу провели кілька зборів бригадного масштабу з резервістами. Насамперед це стосувалося питання якнайшвидшого формування та бойового злагодження частин та підрозділів, професійної підготовки резервістів (переважно учасників АТО), вирішення організаційно-штатних питань. При цьому основну частину навчальних питань ми відпрацьовуємо на практиці, також і з виконанням реальних вогневих завдань на полігонах. Щоправда, тут є ще над чим працювати, насамперед щодо збільшення кількості підготовлених належним чином резервістів.

Стосовно матеріально-технічної готовності наших військ до додаткового розгортання, то хоча тут і є певні «нюанси», однак загалом ситуація задовільна — створені певні запаси основної номенклатури боєприпасів, є певний резерв на базах зберігання і основних типів ОВТ (звісно, процедура відновлення та приведення у боєготовий стан додаткових одиниць ОВТ потребуватиме певних фінансових та ресурсних витрат).

— Також хотілося б почути вашу думку щодо останніх «резонансних» інформаційних матеріалів, які з'явилися в деяких вітчизняних ЗМІ, в яких йдеться про «дуже дорогі нові неефективні міномети», «небажання» використовувати американські станції контрбатарейної боротьби через їхню вживаність та відсутність достатньої кількості боєприпасів… Що можете сказати про це?

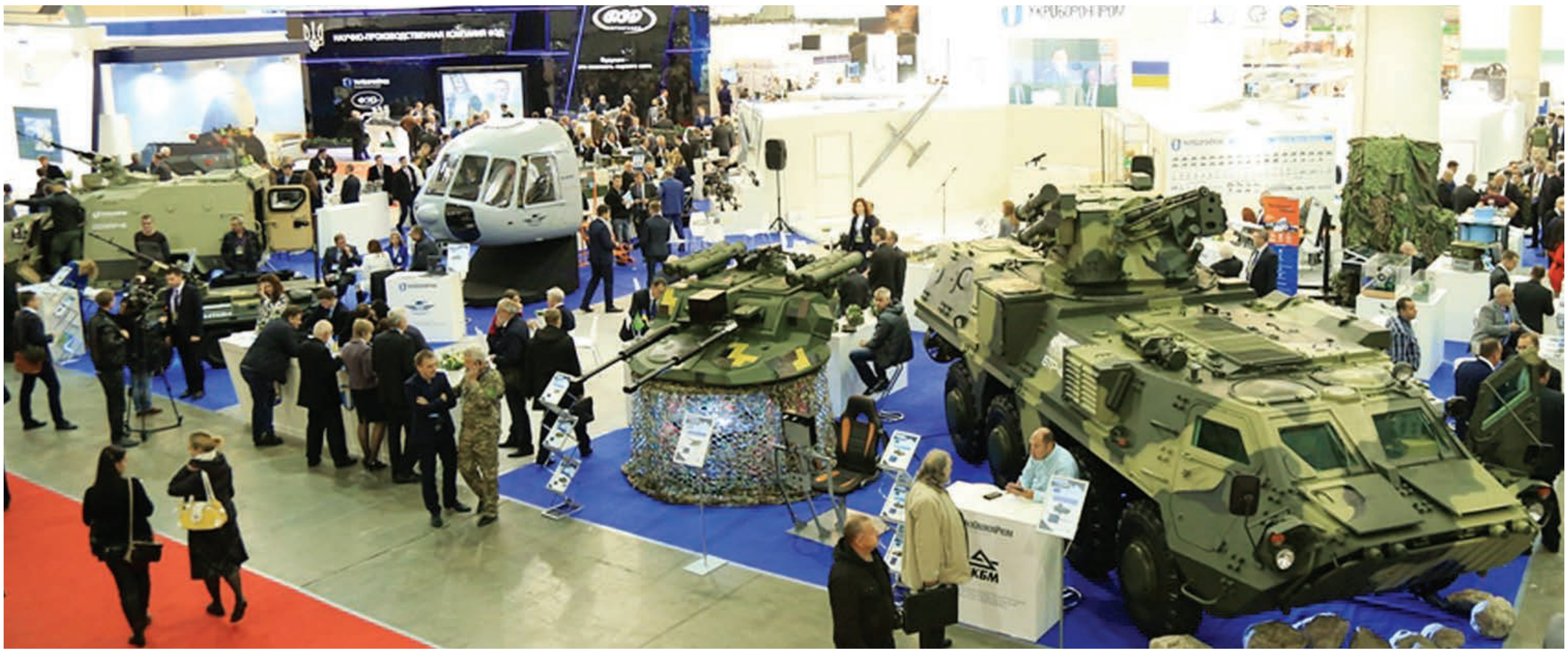
— Щодо нового 120-мм вітчизняного міномета «Молот», то на сьогодні майже закінчився перший етап його військових випробувань. Як і до багатьох нових зразків озброєння в нас як у замовників є певні питання і до нового міномета. Однак наголошу, що вони зовсім не є критичними, як це подають у ЗМІ, тож виробник може швидко усунути певні недоліки та вдосконалити міномет. Його цілком можливо використовувати за прямим призначенням, причому достатньо ефективно. Що стосується його вартості, то ми його користувачі, а не покупці…

Тепер стосовно американських станцій. Ми отримали 14 радарів класу AN/TPQ-49 і AN/TPQ-36. Ці радари знаходяться на озброєнні армії США. Ті, які передані нам, — нові, зняті з тривалого зберігання, у використанні не були. Вони призначені для виявлення і визначення координат вогневих позицій мінометів, артилерійських гармат і реактивних систем залпового вогню противника. Хочу наголосити, що ці станції є достатньо вагомою допомогою нам у достатньо чутливій сфері — артилерійській розвідці. Тому інформація про якесь наше «небажання» їх використовувати є цілковитою нісенітницею. На сьогодні за допомогою американських фахівців ми вже підготували власних спеціалістів із їхнього використання, тож, хочу наголосити, ці станції вже використовуються нами за прямим призначенням. До того ж підготовлені за допомогою наших американських партнерів фахівці тепер можуть самі бути інструкторами.

Із боєприпасами ситуація зовсім не така «зрада», як декому здається або вбачається в деяких вітчизняних ЗМІ. В нас дійсно були певні труднощі із декількома типами боєприпасів. Однак, завдяки проведеній роботі з відновлення, ремонту та обслуговування боєприпасів (у тому числі, продовження їхнього ресурсу) нам вдалося подолати ці проблеми. І навіть більше — створено певний запас основної номенклатури боєприпасів. Хоча, звісно, створення нових вітчизняних виробничих потужностей із виготовлення боєприпасів зайвим не було б…

— Дякую за розмову.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

Міжнародна виставка — своєрідний оглядовий майданчик сучасного стану озброєнь і військової техніки та поглиблення міжнародної співпраці

«ЗБРОЯ ТА БЕЗПЕКА-2016»: КОНКУРЕНЦІЯ НА РИНКУ ОЗБРОЄНЬ ЗРОСТАЄ

ПІД ЧАС РОБОТИ XIII МІЖНАРОДНОЇ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ВИСТАВКИ БУЛО ПРЕДСТАВЛЕНО ЗРАЗКИ ОЗБРОЄННЯ ТА ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ ПОНАД 100 ПІДПРИЄМСТВ ОПК ІЗ 24 КРАЇН СВІТУ. ЛИШЕ З ПОЛЬЩІ — 15 ПІДПРИЄМСТВ «ОБОРОНКИ»

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак ознайомився з експозицією виставки зброярів

Високоточні засоби ураження виготовлені ДП «Державне Київське конструкторське бюро «Луч»

У Києві в Міжнародному виставковому центрі 11 жовтня відкрилася XIII Міжнародна спеціалізована виставка «Зброя та безпека-2016», а також X Міжнародний авіакосмічний салон «Авіасвіт-XXI». Вона вкотре засвідчила, що розробки українських зброярів популярні в усьому світі.

Відкриваючи цьогорічний міжнародний форум зброярів, Секретар Ради національної безпеки і оборони України Олександр Турчинов, зокрема, зазначив: «Це дуже символічно, що цей захід відбувається напередодні великих свят — Дня українського козацтва, Дня захисника України і Покрова Пресвятої Богородиці. Вони нагадують кожному з нас про потребу захисту рідної землі. Ще понад два роки тому українська армія не мала не лише сучасної зброї і бойової техніки, а навіть не було у що одягнути і взути наших бійців. Сьогодні вона є однією з найбоєздатніших у Європі. Це відбулося й завдяки переозброєнню національного війська». Він також наголосив, що нині триває агресія з боку Росії. Її можна призупинити не вмовляннями, а наявністю сучасної зброї. Міжнародна виставка, за словами Секретаря РНБО України, — це своєрідний оглядовий майданчик сучасного стану озброєнь і військової техніки, їхніх перспектив розвитку, поглиблення міжнародного співробітництва в цій сфері із зарубіжними партнерами.

В урочистостях відкриття виставки також взяли участь Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак, начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал армії України Віктор Муженко,

ЦЬОГОРІЧНА ВИСТАВКА СТАЛА І СВОЄРІДНОЮ ДЕМОНСТРАЦІЄЮ ПРОЦЕСІВ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ СТАНДАРТІВ НАТО У ВИРОБНИЦТВО ВІТЧИЗНЯНОЇ ВІЙСЬКОВОЇ ПРОДУКЦІЇ, І ВОДНОЧАС ПРЕЗЕНТАЦІЄЮ ВИСОКИХ ЕКСПОРТНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ ОПК УКРАЇНИ

Міністр внутрішніх справ Арсен Аваков, представники Адміністрації Президента України, дипломатичного корпусу, військові аташе, фахівці українського оборонно-промислового комплексу.

Своєю чергою Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак зауважив, що якісний розвиток Збройних Сил неможливий без реформування оборонно-промислового комплексу і економіки країни.

Ознайомившись з експозиціями виставки, генерал армії України Віктор Муженко зазначив, що перед тим, як приймати на озброєння той чи інший зразок ОВТ, проведуть їхні ретельні випробування. Особлива увага приділятиметься відповідності вимогам, прописаним у технічному завданні. Наприклад, автомобільна техніка для перевезення особового складу повинна мати належний рівень бронезахисту, аби максимально убезпечити бійців від ураження, бути ремонтопридатною, зокрема й у плані уніфікації.

І цього року також потужно був представлений оборонно-промисловий комплекс України — 45 підприємствами Державного концерну «Укроборонпром». Серед них продукція бронетанкових заводів, ДП «Антонов», АТ «Мотор Січ», ПАТ «АвтоКрАЗ», Південний машинобудівний завод ім. Макарова, КБ «Південне», ПАТ «Завод «Ленінська кузня», корпорації «Богдан», Казенного підприємства спеціального приладобудування «Арсенал» тощо. Відвідувачі виставки також мали можливість ознайомитися з новітніми розробками ПАТ «Київський завод «Радар». Так, напівактивна радіолокаційна головка самонаведення призначена для комплектування ракети класу «земля-повітря» зенітно-ракетних комп-

Одна з розробок КБ «Південне» — оперативно-тактична ракета «Гром» із твердопаливним маршовим двигуном

«Фантом» — один із вітчизняних експонатів, який користувався підвищеною увагою відвідувачів виставки

Серед новинок бронетехніки, які були представлені на виставці «Зброя та безпека-2016», — бронетранспортер «Отаман»

лексів і придатна до застосування через одну секунду після отримання даних про ціль від системи управління ЗРК.

До цього варто додати, що на виставці також було розгорнуто потужні іноземні експозиції — Великобританії (авіаційна галузь), Чехії (авто- і авіатехніка), а наймасштабніше була представлена Республіка Польща: 15 підприємств різних напрямків оборонної продукції. Зокрема, польські зброярі продемонстрували на виставці автономну мінометну башту калібру 120 міліметрів, яка може бути встановлена на будь-яке шасі й має систему автоматичного наведення ствола на ціль і заряджання міни.

Водночас, на думку учасників зброярського форуму, ця міжнародна виставка стала і своєрідною демонстрацією процесів імплементації стандартів НАТО у виробництво вітчизняної військової продукції і продемонструвала високі експортні можливості оборонно-промислового комплексу України. Втім українським оборонним підприємствам для прориву на ринку ОВТ необхідні новітні технології, взаємний обмін технологічними і технічними ідеями із провідними зарубіжними компаніями. Цей міжнародний захід, на думку його учасників, відіграє важливу роль як у цьому питанні, так і в забезпеченні посилення вітчизняного економічного потенціалу нашої держави.

Сергій ВОРОНКОВ,
Володимир ЧІКАЛІН

ТРЕНАЖЕР БОЙОВОГО ВЕРТОЛЬОТА Мі-24

Військові льотчики армійської авіації нині мають найвищі показники нальоту годин серед авіаторів Збройних Сил. Такого досвіду вони набули під час виконання бойових завдань у районі АТО та у миротворчих місіях ООН в африканському небі. Однак професійними льотчиками стають не відразу. Цьому передує теоретична та практична підготовка за низкою дисциплін.

Становленню «на крило» сприятиме тренажер вертольота Мі-24, який розроблено та виготовлено кременчуцьким підприємством «Хеліттрейнінг Україна». Розробники стверджують, що це єдиний у світі прототип тренажера Мі-24. Він виготовлений за тактико-технічними завданнями Міністерства оборони у співпраці зі стратегічним партнером АТ «Мотор Січ». Після завершення міжнародного авіакосмічного салону тренажер надійде для подальшої дослідної експлуатації на це підприємство.

Тестування тренажера проводить начальник армійської авіації Сухопутних військ полковник Володимир Пастухов

— Ми тісно співпрацюємо з представниками армійської авіації Сухопутних військ, — розповів технічний директор фірми-розробника Олександр Єлізар'єв. — Тренажер бойового вертольота розрахований саме на військових льотчиків. На ньому можна відпрацьовувати всі елементи польоту: зліт, посадку, бойове застосування. Його кабіна обладнана сучасними імітаторами всіх систем вертольота Мі-24 ПУ1. Візуалізація польоту проектується на сферичний екран, а льотчик відчуває коливання та вібрацію, як у справжньому вертольоті.

Ще однією розробкою підприємства є різак червоного кольору на носі корпусу вертольота. Для моделей країн-членів НАТО це не є якоюсь новою «фішкою», але в українській військовій авіації вона чомусь і досі не знайшла застосування. Річ у тім, що під час виконання бойових завдань вертолітники літають на наднизькій висоті, огинаючи рельєф місцевості, аби уникнути потрапляння в зону ураження ворожої ППО. Але на таких висотах їх може чекати інша небезпека — лінії електропередач. Як показує практика, саме цей дроторіз врятував життя не одному екіпажу. Фахівці підприємства стверджують, що він може перетяти навіть товсті дроти високовольтних ліній. Такі різаки встановлюються у декількох місцях передньої частини корпусу вертольота. І коли гвинтокрила машина потрапляє у критичну ситуацію, існує велика ймовірність, що дроти електромереж вдасться розірвати й таким чином уникнути катастрофи.

Юрій ІГНАТ

Вахтений спостерігає за пересуванням російських військ

Чергова спроба вийти у відкрите море

БЛОКАДА В ДОНУЗЛАВІ

ПРОТЯГОМ МІСЯЦЯ СВІТ ІЗ ЗАВМИРАННЯМ СЕРЦЯ СТЕЖИВ ЗА ДОЛЕЮ МОРЯКІВ, ЯКІ В КРИМУ ТРИМАЛИ ОБОРОНУ КОРАБЛІВ НА ЗАБЛОКОВАНОМУ РОСІЙСЬКИМИ ОКУПАНТАМИ ОЗЕРІ ДОНУЗЛАВ

Сьогодні капітан 2 рангу Юрій Федаш із натхненням працює над розробленням протимінної концепції національного флоту в штабі командування Військово-Морських Сил. Більшість його колишніх підлеглих опановують посади на кораблях і катерах бригади надводних кораблів у Очаківському гарнізоні Миколаївської області. Але ще в березні 2014-го вони як екіпаж тральщика «Черкаси» перебували у фокусі уваги всієї нашої країни та далеко за її кордонами.

Уже в перші дні березня, з появою в Криму «зелених чоловічків», судна з'єднання надводних кораблів знялися з якорів і відійшли від причалу на відстань 30 метрів. У ході загострення обстановки і виникнення загрози штурму було прийнято рішення цілодобово курсувати акваторією озера Донузлав. Однак через затоплені кораблі Чорноморського флоту, що заблокували вихід з бухти, вийти у відкрите море не було можливості.

Командирам українських кораблів було запропоновано здатися, перейти на бік Росії або відбути на материкову Україну. В результаті до кінця березня нескореними залишилися п'ять кораблів: ВДК «Костянтин Ольшанський», СДК «Кіровоград», корвет «Вінниця», а також морські тральщики «Черкаси» та «Чернігів». Але згодом їх залишалося лише два — великий десантний корабель «Костянтин Ольшанський» та МТЩ «Черкаси».

— Найстрашніше було чекати незрозуміло чого. Екіпаж готувався до будь-якого розвитку подій. Розглядалися застосування протиповітряної оборони, можливий бій із надводними кораблями, не виключали відбиття штурму бійців спеціального призначення, а також найболючішого — затоплення корабля. І хоча протягом усього часу моряки наполегливо займалися фізичною підготовкою, я дуже не хотів перевіряти їх на міцність. Але головне — ми не мали права занепадати духом, — наголошує капітан 2 рангу Юрій Федаш.

Юрій народився та виріс на Тернопільщині у селі Великі Бірки. Він з дитинства мріяв про море. Після закінчення середньої школи палко бажав вступити до Севастопольського військово-морського інституту імені П.С. Нахімова.

— Буквально наступного дня після випускного я поїхав вступати до вишу. Але коли побачив інших абітурієнтів, злякався. Вони були дуже кремезними. І хоча я мав хорошу фізичну підготовку — займався на турніку, грав у футбол, — поряд з іншими видавався значно меншим. Окрім того, сильно переймався складанням іспитів. Справа в тому, що у нашій школі кілька років поспіль не викладали російську мову. Та саме цією мовою на той час доводилося складати екзамени з більшості предметів. На моє щастя, з 1500 абітурієнтів серед тих 240 хлопців, які вступили, був і я, — розповідає Юрій Федаш.

Після закінчення навчання лейтенанта Федаша призначають для подальшої служби на середній десантний корабель «Кіровоград». Але вже невдовзі йому запропонували місце на «Черкасах». І хоча кар'єрними сходами він піднімався самостійно, неймовірна наполегливість допомогла йому зрости до командирської посади. Велику роль у цьому відіграло вільне володіння англійською мовою та схильність до самоосвіти й самовдосконалення у різних галузях.

Капітан 2 рангу Юрій Федаш

Хай росіяни знають хто господар на цьому кораблі

ЛИШЕ ПІСЛЯ ТОГО ЯК КОМАНДИР МТЩ «ЧЕРКАСИ» ОСТАННІМ ПОКИНУВ КОРАБЕЛЬ, НА НЬОМУ БУЛО СПУЩЕНО ДЕРЖАВНИЙ ПРАПОР УКРАЇНИ

Морський тральщик «Черкаси» успішно брав участь у міжнародних морських навчаннях «Блексіфор», «Сі Бриз», «Фарватер миру» тощо. Та й вишкіл екіпажу корабля, що носив на борту горде ім'я «Черкаси», був на дуже високому рівні.

— На відміну від інших кораблів, де більшість членів екіпажу становили мешканці АР Крим, наша команда була представлена вихідцями з усіх куточків материкової частини України. Тому вважаю, що саме цей факт вплинув на самоусвідомлення моряків. І для повного взаєморозуміння мені залишалося лише переконати їх у тому, що в них командиром є тільки я. Врешті-решт усі вони мені повірили, — зазначив Юрій Федаш.

Декілька разів під час блокування моряки тральщика здійснювали відчайдушні спроби прорватися через заблокований затопленими російськими кораблями вихід із бухти Донузлав. На превеликий жаль, всі вони виявилися марними.

Російські загарбники не один раз безуспішно намагалися захопити корабель. Але він маневрував і уникав можливого штурму. Лише через несправне кермо і з допомогою двох вертольотів бойової підтримки Мі-35 та трьох швидкісних катерів нападникам таки вдалося висадитися на борт «Черкас». На щастя, ніхто з українських моряків не постраждав, хоча російські окупанти обстрілювали тральщик зі стрілецької зброї.

— Коли на борт піднялися тамбовські спецпризначенці та вибили двері, я першим зустрів їх. Звісно, був ризик отримати прикладом в обличчя, але я покликав їхнього головного і провів перемовини. Як виявилося, вони з повагою поставилися до екіпажу морського тральщика. Всі наші вимоги були виконані. Вони не чіпали жодного військовослужбовця, дали можливість винести особисті речі та майно, крім зброї. Нам навіть запропонували автотранспорт Кримом, — продовжує офіцер.

Згодом командиру героїчного морського тральщика капітану 2 рангу Юрію Федашу міська рада Черкас присвоїла звання Почесного громадянина міста, таке ж рішення прийняла Великобірківська селищна рада.

— Події в Криму перевернули звичне життя українських моряків. Змінилося багато чого. Всі ті, хто прийняв рішення залишитися вірними Батьківщині, втратили всі цінності, які накопичували роками. Але то була перевірка. І я маю велику надію на те, що держава ніколи не забуде людей, які залишилися їй вірними, — сподівається капітан 2 рангу Юрій Федаш.

Євгеній СИЛКІН

«НЕМАЄ ПОЧЕСНІШОЇ СПРАВИ У ЖИТТІ ЛЮДИНИ, АНІЖ ЗАХИЩАТИ СВОЮ ЗЕМЛЮ...»

СЛОВА, СКАЗАНІ ДРЕВНІМ ФІЛОСОФОМ ТИСЯЧОЛІТТЯ ТОМУ, Є АКТУАЛЬНИМИ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ І СЬОГОДНІ

Ще донедавна ми ремствували на брак у наших співвітчизників патріотизму, мовляв, українці здебільшого мають меркантильні інтереси. Неоголошена війна путінської Росії переконала нас у тому, що українці великі патріоти своєї землі. Цьому є сила-силенна конкретних підтверджень.

Старший лейтенант Іван Бенера по закінченні Харківського університету Повітряних Сил служив у авіаційному полку, який дислокувався під Севастополем. Разом із товаришами по службі навесні 2014 року обороняв аеродром від російських спецпризначенців. Буквально за кілька днів після виходу з окупованого Криму поїхав на Донеччину і відразу влився в один з підрозділів Українського війська. Загинув під час обстрілу блокпоста.

Його ровесник сержант Сергій Майборода проходив службу в Новоград-Волинській механізованій бригаді, разом із дружиною виховував 4-річного Віталія та однорічну Анюту. Діти ніколи вже не побачать батька: він загинув, визволяючи Донбас від російських окупантів.

Обидва бійці походили з різних куточків України, мали різний життєвий досвід, політичні, релігійні та інші погляди, але їх об'єднує те, що вони були військовослужбовцями Збройних Сил України і залишилися вірними присязі до останнього подиху. А ще — любили рідну землю, свій народ.

Павло Козлов був цивільною людиною. Маючи престижну роботу, почувався впевнено. Але навесні 2014-го отримав з військкомату повістку і наступного дня прийшов до комісаріату. А буквально за кілька тижнів його батько, колишній прикордонник, пішов до військкомату і попросив, щоб і його призвали.

— Хочу бути поруч із сином, — сказав майор у відставці Микола Козлов офіцерам комісаріату. — Разом ворога бити легше.

Але чоловікові відмовили, делікатно натякнувши на його вік і стан здоров'я. Проте пан Микола все ж потрапив на війну. На жаль, в одному з боїв ворожа куля обірвала життя цієї мужньої людини. Сьогодні з терористами воює Олена — донька Миколи Козлова. За словами жінки, вона давно мріяла про кар'єру військового, але з різних життєвих обставин обрала іншу професію.

— Тепер надолужую згаяне, — посміхається Олена.

Раніше Валерія Бурлакова працювала в одному з мас-медіа. Та коли почалася неоголошена війна проти України, вирішила змінити і професію, і все подальше життя, ставши бійцем-гранатометником одного з підрозділів, які воюють на Сході України. Більшість її колег і знайомих не зрозуміли цього вчинку, вважаючи, що війна і жінка — речі несумісні. Сама ж Валерія дотримується іншої думки.

Віктор Гордієнко (ліворуч)

— Кожен, хто здатен тримати в руках зброю, має захищати свою країну, — переконана вона. — Так завжди було в нашій історії.

Серед тих, хто сьогодні захищає Україну, є чимало людей, які давно зняли армійські однострої або ж узагалі ніколи не служили у війську. Віктор Гордієнко — один з них. Коли на Донбасі почалися відомі події, він пішов до військкомату і попросив призвати до війська. Після перепідготовки потрапив служити до особливої прикордонної комендатури, яка дислокується у районі міста Бердянська — неподалік адміністративного кордону з тимчасово окупованим Кримом. Спочатку Віктор був начальником кулеметної групи, а згодом перекваліфікувався у розвідника.

— Я хотів справжньої бойової служби, — говорить Віктор Гордієнко, — тому написав рапорт із проханням перевести мене до Збройних Сил і відправити в одну з частин, що перебуває безпосередньо в районі бойових дій. Моє прохання задовольнили.

Тож сьогодні Віктор Володимирович — головний старшина взводу 53-ї механізованої бригади.

Давньогрецький філософ Сенека зазначав: «Немає почеснішої у житті людини справи, аніж захищати свою землю». Ці слова є вкрай актуальними сьогодні для нас, українців.

ВОНИ ПОХОДЯТЬ З РІЗНИХ КУТОЧКІВ УКРАЇНИ, МАЮТЬ РІЗНИЙ ЖИТТЄВИЙ ДОСВІД, ПОЛІТИЧНІ, РЕЛІГІЙНІ ТА ІНШІ ПОГЛЯДИ. АЛЕ ЇХ ОБ'ЄДНУЄ ТЕ, ЩО ВОНИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ І ВІРНІ ПРИСЯЗІ. А ЩЕ — ЛЮБЛЯТЬ РІДНУ ЗЕМЛЮ, СВІЙ НАРОД

Згадаймо часи Української Народної Республіки, коли російсько-більшовицькій орді протистояли пересічні українці, котрі щиро бажали мати власну державу і бути в ній господарями.

А вояки Української повстанської армії були змушені воювати на два фронти — проти Сталіна і проти Гітлера... Мені можуть дорікнути, що вони не перемогли. Попри те незалежна Українська держава, за яку наші діди і прадіди проливали кров, все ж постала на політичній карті світу. Тож хіба це не є перемогою?.

Неоголошена війна проти України, розв'язана Путіним, виявила: і сьогодні Україні не бракує захисників, готових зі зброєю в руках захистити рідну землю. Це саме завдяки їм захлинулася на початковій стадії проект господаря Кремля під назвою «Новоросія». Це насамперед вони зупинили ворога на східних рубежах нашої країни.

Сергій ЗЯТЬЄВ

«ЦЕ СВЯТО УСІХ БЕЗ ВИНЯТКУ УКРАЇНЦІВ...»

Відповідно до Указу Президента України від 2014 року 14 жовтня відзначається День захисника України. Напередодні свята журналіст «НА» зустрівся з військовослужбовцями Збройних Сил України, представниками інших верств населення і поцікавився їхнім ставленням до цього дня.

Іван Драч, письменник, Герой України, лауреат Шевченківської премії

— Те, що зробив Президент Петро Порошенко, встановивши День захисника України саме 14 жовтня, потрібно було здійснити одразу після проголошення Україною незалежності. Але цього не зробили — і протягом майже 24 років ми відзначали це свято 23 лютого — у день Радянської армії. Як і в Росії…

День захисника України — це, як на мене, свято насамперед тих, хто сьогодні зі зброєю в руках боронить нашу землю від російсько-терористичної орди. Але водночас це свято всіх українців, які такими є не лише за паспортами, а за станом душі, думками, яким не байдужа доля власної країни.

Оксана Пуніна, старший лейтенант, заступник командира роти з роботи з особовим складом

— Сьогодні День захисника України святкують чимало жінок, які не лише нарівні з чоловіками служать в Українському війську, а й разом з ними відстоюють наш суверенітет і територіальну цілісність. Я проходжу службу в частині, яка дислокується за сотні кілометрів від зони проведення антитерористичної операції. Але якщо отримаю наказ, то без вагань готова відбути до своїх однополчан.

Сергій Гуссіді, лейтенант запасу, учасник АТО, викладач предмету «Захист Вітчизни»

— Раніше, до того як мене призвали до ЗС України і я у складі десантного підрозділу захищав донецький аеропорт, день захисника Вітчизни не вважав святом, тим паче, що відзначалося воно 23 лютого...

Сьогодні ж у мене особливе ставлення до 14 жовтня. Адже саме завдяки захисникам України ми живемо у вільній країні, не почуваємося «молодшими братами», чого так прагне Путін. Знаю, що «Народну армію» читають і у моїй 81-й аеромобільній бригаді. Тому, користуючись нагодою, хочу привітати своїх бойових побратимів зі святом. Миру і щастя вам, хлопці!

Володимир Віжунов, полковник у відставці

— З огляду на вік мені не довелося служити в сучасному Українському війську. Але 14 жовтня є і моїм св'ятом — як громадянина Української держави, як людини, яка з великою повагою ставиться до солдатів і офіцерів, які протистоять російсько-терористичним військам, зберігаючи мир і спокій мільйонів наших співвітчизників.

Бліц-опитування провів Сергій ЗЯТЬЄВ

ДЛЯ ЦИХ ВОЇНІВ МАЙБУТНЄ

Президент України Петро Порошенко під час інспектування лінії опорних пунктів у районі АТО. Водяне. Червень, 2016 рік

Герой України генерал-майор Ігор Гордійчук

Бійцям 59-ї окремої мотопіхотної бригади від керівництва Міноборони вручили відзнаки відомства безпосередньо на «нульових» опорних пунктах. Серпень, 2016 р.

Боєць із позивним «Друїд»

Взводний «Палуба»

Командир 11-го батальйону «Київська Русь» з позивним «Каскад»

Капітан Дмитро Ягельський

Сержант Михайло Абрамов і капітан Віталій Любенко пройшли найгарячіші точки АТО

С УКРАЇНИ — ПОНАД УСЕ

Герой України полковник Андрій Ковальчук

Горді, незламні, мужні — вони з честю виконали свій обов’язок

«...І згине ворог, і правда переможе». Оборонці шахти «Бутовка»

Молодший сержант Віталій Кобрин
та солдат Дмитро Винницький

Начальник розвідки 24-ї бригади майор
Валерій Левченко з позивним «Парус»

Екіпаж Т-64Б зі складу 3-го окремого танкового батальйону «Звіробій» на марші в районі АТО

«НА»м — 25 років!

Творчий колектив Центрального друкованого органу МО України «Народна армія» з ветеранами редакції

Колектив газети «Народна армія» — це передусім колектив патріотів України, вітчизняного війська, військової журналістики. Щоденне натхнення нам дають солдати і офіцери нашого війська, які героїчно захищають нашу незалежність і цілісність. Вони — головні герої наших публікацій, вони — гордість всього нашого суспільства.

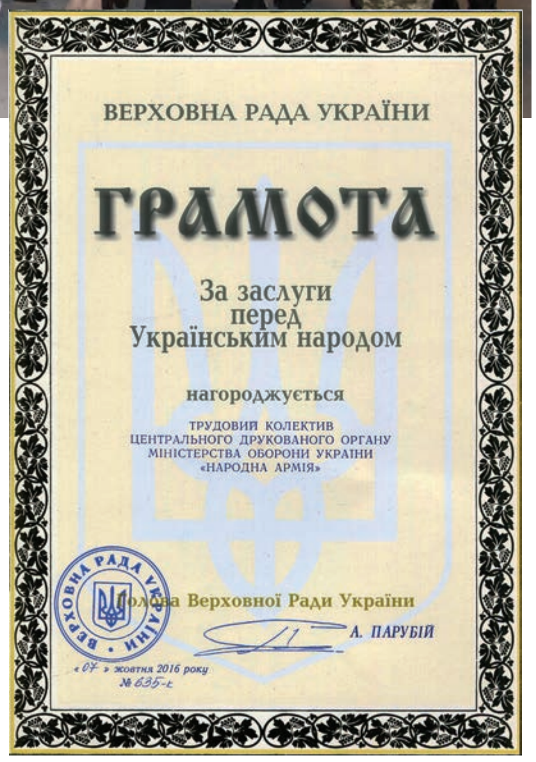
Ми щодня націлені на те, щоб наш читач отримував правдиву і всебічну інформацію про події в Україні й світі, про розвиток нашого війська, його переозброєння, про службу наших солдатів і офіцерів. У центрі уваги наших журналістів і питання тилового забезпечення, соціального захисту військовослужбовців, військово-патріотичного виховання молоді, історичної спадщини.

Журналісти нашої газети працюють у зоні бойових дій на Сході України з перших днів проведення АТО. Ми об'єктивно висвітлюємо події на Донбасі й тим зменшуємо вплив потужної російської пропаганди. Ми розповідаємо про героїзм наших солдатів і офіцерів, на плечах яких весь тягар війни. Ми завжди там, де наш солдат!

Ми пам'ятаємо, що достовірна інформація потрібна нашому солдату не менше, ніж боєприпаси і вода на передовій.

Ми працюємо для вас, шановні читачі. Дякуємо за довіру і бажаємо вам і всім українцям лише добрих новин.

Головний редактор газети «Народна армія» полковник Роман ДРАПАК

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГРАМОТА

За заслуги перед Українським народом

нагороджується

ТРУДОВИЙ КОЛЕКТИВ ЦЕНТРАЛЬНОГО ДРУКОВАНОГО ОРГАНУ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ «НАРОДНА АРМІЯ»

Голова Верховної Ради України А. ПАРУБІЙ

«07» жовтня 2016 року № 635-г

У Центральному будинку офіцерів Збройних Сил України відбулися урочистості з нагоди 25-річчя з дня надання Верховною Радою України газеті «Народна армія» статусу Центрального друкованого органу Міністерства оборони України.

У заході взяли участь представники Міністерства оборони та Генерального штабу ЗС України, Національної спілки журналістів України, ветерани газети «Народна армія» тощо.

— Хочеться привітати весь колектив газети «Народна армія» та її ветеранів зі славним ювілеєм та побажати успіхів, багато нових читачів, цікавої роботи та постійного розвитку, — зазначив у вітальному слові заступник Міністра оборони України з питань євроінтеграції Ігор Долгов. — Назва газети «Народна армія» насправді випередила час. Наша армія дійсно змінилася, ставши насправді народною. І тепер назва газети повною мірою відображає цю ситуацію.

Також Ігор Долгов зауважив, що 25 років — це саме той час, за який відбувалася і продовжує відбуватися інформаційна революція.

— Багато друкованих видань програли конкуренцію електронним ЗМІ, Інтернету, радіо, телебаченню. Ви — ні, — зазначив Ігор Долгов. — Навпаки, ви здобули ще більшу читацьку аудиторію. Адже вас читають не лише бійці на передовій, а й ті цивільні, які живуть у зоні АТО, в тому числі і за лінією зіткнення. Ваше слово для них є вкрай важливим.

Перший головний редактор «Народної армії» Василь Білан, головний редактор полковник Роман Драпак та заступник Міністра оборони України Ігор Долгов спілкуються під час святкування 25-ї річниці газети

— Слово — це дійсно зброя. І коли проти нас ведеться інформаційна війна, ця зброя стає дуже важливою. Ворожій пропаганді треба протистояти правдою. І ви несете правду людям, — наголосив він.

Заступник Міністра оборони України Ігор Долгов вручив трудовому колективу редакції «Народна армія» Грамоту Верховної Ради України «За заслуги перед Українським народом», а також вручив відомчі нагороди кращим військовослужбовцям.

— Найскладнішим періодом для колективу «Народної армії», як і для нашого війська, всієї держави стали роки військової агресії проти України, — зазначив головний редактор «Народної армії» полковник Роман Драпак. — З огляду на потужні російські інформаційні атаки ми розуміємо, що наші солдати і офіцери мають постійно отримувати всебічну і об'єктивну інформацію. І коли на початку антитерористичної операції поштова служба не могла до всіх наших адресатів доставляти газети через загрозу життю її працівників, а штатної польової типографії в нас не було, ми налагодили логістику через підрозділи ФПЗ та волонтерів. Тим часом власними силами та за підтримки наших колег, друзів обладнали та поставили на колеса пересувний видавничий пункт і незабаром стали випускати газету безпосередньо в зоні АТО.

А знаючи настрої багатьох мешканців Донбасу, які тривалий час перебували під впливом потужної російської пропаганди, ще восени 2014 року ми започаткували видання газети «Спеціальний випуск для жителей Донбасса», яка й досі щотижня виходить у світ і безкоштовно розповсюджується серед мешканців Донеччини та Луганщини.

Атмосфера під час свята була особливою, адже гостям було продемонстровано відеофільм з доробку журналістів «Народної армії» з їхніх відрядженнь у зону проведення АТО. Демонстрація цих матеріалів, а також концертні номери не залишили байдужими нікого.

«Народноармійців» та гостей привітав концертною програмою Заслужений академічний ансамбль пісні і танцю Збройних Сил України.

Вадим КОВАЛЬОВ

Зі святом «народноармійців» привітала Народна артистка України Наталія Бучинська

У презентації третього видання книги «Вклоняємось доземно українському солдату» взяли участь герої газетних публікацій «Народної армії»

Кореспондент «Народної армії» Наталія Ткачук за сумлінну працю отримує відзнаку військового відомства

Про історію «Народної армії» розповідали світлини фотовиставки «Чверть століття в епіцентрі подій»

Один із героїв книги, «Народний Герой України» молодший лейтенант Андрій Гасюк

СВІТ ПОБАЧИЛО ТРЕТЄ ВИДАННЯ КНИГИ «ВКЛОНЯЄМОСЬ ДОЗЕМНО УКРАЇНСЬКОМУ СОЛДАТУ»

— Книга, яку ми презентуємо, — це сучасна історія боротьби за нашу незалежність, написана нашими військовими журналістами з буремних днів війни на Сході країни, життєвих історій окремих її учасників, — зазначив головний редактор «Народної армії» полковник Роман Драпак. — Це збірка замальовок та нарисів про українського солдата, його важку солдатську роботу, це щемливі історії про те, як війна ламає долі людські, це розповіді про людей, для яких майбутнє України справді — понад усе.

Герої цієї книжки — військовослужбовці, волонтери, матері полеглих українських вояків — варті того, аби їм доземно вклонитися. Деякі з них на запрошення редакції особисто взяли участь у презентації видання. Це Герой України майор Євген Межевікін, військовий медик молодший лейтенант Тетяна Іваненко, лейтенант Олександр Дубінін та молодші лейтенанти Андрій Гасюк та Павло Кочубей. А також Наталія Дубчак, син якої загинув, захищаючи Дебальцеве.

Проект унікальний, бо це — жива історія, написана на війні. Ідея його створення належить саме військовим журналістам редакції.

Героїв книги «Вклоняємось доземно українському солдату» споріднює те, що всі вони знають, що таке патріотизм і хто такий герой, який не зраджує Вітчизні, совісті й могилам предків. Але вони про це не просторікують навсібіч. За них говорять їхні мужні вчинки.

Обличчям третього видання, тобто героєм світлини на палітурці книги, став заступник командира роти по роботі з особовим складом 93-ї окремої механізованої бригади молодший лейтенант Андрій Гасюк, нагороджений численними відзнаками військового відомства, а також почесним орденом «Народний Герой України». Він зі своїм підрозділом два дні у ДАПі протистояв російському спецпідрозділу «Вимпел».

— Я щиро вірю в те, що всі герої завдяки книзі назавжди закарбуються в нашій пам'яті, наших серцях і серцях майбутніх поколінь. Герої не вмирають, а пам'ять про них житиме вічно, — додав, стримуючи хвилювання, офіцер.

Але особливо зворушливо зал зустрічав Наталію Іванівну Дубчак — матір героя АТО Олександра Єрощенка, який загинув під час нерівного бою з підступним ворогом на околицях Дебальцевого. Саша був душею бойового колективу. Його любили по-братськи, поважали і офіцери, і солдати. Минуло півтора року з того трагічного дня, однак нестерпним вогнем і досі пече материнське серце.

Пам'ять… Лише їй підвладна можливість миттєво переноситися через дні, місяці, роки, тримати і відтворювати у свідомості минулі події, враження, почуття. У цьому їй допомагають і три книги «Вклоняємось доземно українському солдату». В них збережеться бойова історія України, історія народження справжніх героїв та патріотів. На їхніх прикладах вже виховується молоде покоління свідомих українців.

Тетяна МОРОЗ,
Наталія ТКАЧУК

Герої цієї книжки — військовослужбовці, волонтери, матері полеглих українських вояків — варті того, аби їм доземно вклонитися

ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ В ЕПІЦЕНТРІ ПОДІЙ

Колектив Центрального друкованого органу МО України «Народна армія». 1993 р.

Міністр оборони України генерал армії України Віталій Радецький спілкується з журналістами «Народної армії» Віктором Швирьовим (ліворуч) та Михайлом Камінським. 1993 р.

Журналіст «НА» Вадим Ковальов під час виконання миротворчих завдань у складі 56-го ОВЗ ЗС України. Місто Буаке, Кот-д'Івуар. Травень 2011 р.

Виїзна редакція «Народної армії» серед артилеристів. Смт Дівички, Київська область. 2010 р.

Під час роботи над першим номером «польового» випуску «Народної армії». Полковник Роман Туровець, полковник Роман Драпак та підполковник Олексій Мазепа. Базовий табір сил АТО. Жовтень 2014 року

Відповідальний секретар газети «НА» полковник Віталій Стечишин на одному з ВОПів у районі Золотого. Червень 2015 року

Спецкор «НА» підполковник Василь Лабай під час фіксації застосування проросійськими бойовиками артилерії калібру 152 мм по населеному пункту Зайцеве Донецької області

Спеціальний кореспондент газети «НА» підполковник Андрій Агєєв (праворуч) та фотокор газети «Голос України» Олександр Клименко разом побували в багатьох гарячих точках. Донецька область. Жовтень 2015 року

Полковник Роман Драпак та полковник Костянтин Машовець на позиціях наших десантників у Авдіївській промзоні. Травень 2016 року

25 РОКІВ РОЗБУДОВИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ,

ЗАКАРБОВАНИХ У ГАЗЕТНИХ РЯДКАХ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

2005 РІК: ПРЕЗИДЕНТ, МІНІСТР ОБОРОНИ НОВІ, А ПРОБЛЕМИ — СТАРІ

На шляху до своєї 25-ї річниці Збройні Сили 2005 року подолали понад половину дистанції. За цей час багато змін відбулося в Українській армії. Майже вдвічі зменшилась її чисельність. Відбулися кардинальні структурні зміни в побудові війська. Завдяки участі в миротворчих операціях українські військовослужбовці зажили високий авторитет у всьому світі. От і в новому році вони знову відзначилися. Так, «Народна армія» у номері за 5 січня 2005 року повідомила, що в новорічну ніч до медичної роти 7-ї окремої механізованої бригади ЗС України в Республіці Ірак було доставлено військовослужбовця національної гвардії цієї країни. Він під час проведення зварювальних робіт отруївся чадним газом. Дві години боролися наші медики за життя іракського воїна і перемогли. Того ж дня їм довелося надавати медичну допомогу ще трьом місцевим бійцям, які постраждали внаслідок дорожньо-транспортної пригоди.

Кореспондент «Народної армії» Дмитро Тимчук (нині депутат Верховної Ради України) під час виконання редакційного завдання в Іраку

2005-ГО ТЕРМІН СТРОКОВОЇ СЛУЖБИ СКОРОТИЛИ ДО РОКУ, А ДЛЯ СОЛДАТ І СЕРЖАНТІВ ІЗ ВИЩОЮ ОСВІТОЮ — ДО 9 МІСЯЦІВ

На жаль, на початку року були втрати й серед українських миротворців. Чорною сторінкою в історію Збройних Сил України увійшло 9 січня 2005 року. На території дислокації одного з українських підрозділів у Іраку місцеві поліцейські виявили схованку з 35 потужними авіаційними бомбами. За викликом до неї прибули казахські сапери та група фахівців з українського інженерно-саперного загону. Під час розвантаження боєприпасів на місці їхнього підриву одна авіаційна бомба вибухнула, що спровокувало детонацію всього виявленого арсеналу. В результаті загинуло сім українських військовослужбовців і один казах, ще четверо воїнів цієї країни отримали поранення. Як повідомила «Народна армія» в номері за 13 січня, церемонія прощання із загиблими військовослужбовцями була проведена в аеропорту «Бориспіль», звідки їхні тіла перевезли до місць поховань. Новообраний Президент України Віктор Ющенко висловив співчуття рідним і близьким загиблих миротворців. А Верховна Рада вдруге проголосувала за відкликання наших військовослужбовців з Іраку.

СЛОВА «СОЛДАТ», «ОФІЦЕР» МАЮТЬ ЗВУЧАТИ ГОРДО

23 січня 2005 року Збройні Сили України отримали нового Верховного Головнокомандувача. Як повідомила «Народна армія» 25 січня, відбулася інавгурація Президента України Віктора Ющенка. Після неї глава держави провів зустріч з керівництвом Збройних Сил України. Він пообіцяв докласти зусиль, щоб Українська армія була сучасною і конкурентоспроможною, «щоб офіцер і солдат були захищеними, щоб робота військового стала престижною, щоб ми пишалися Українською армією». Указом Президента України від 4 лютого 2005 року Міністром оборони було призначено Анатолія Гриценка. У перший робочий день він відвідав Київський військовий ліцей імені Івана Богуна, де озвучив дві новини, які оприлюднила газета в номері за 8 лютого, зокрема про скорочення терміну строкової служби до року, а для солдатів і сержантів з вищою освітою — до 9 місяців. Також за дорученням глави держави керівник військового відомства видав відповідні розпорядження начальнику Генштабу про остаточний перехід Збройних Сил України на контрактну основу не з 2015, а з 2010 року.

А що ж очікувало військовослужбовців у ближчий перспективі — 2005 року? «Народна армія» 28 січня надрукувала статтю «Бажане, але чи дійсне?» У ній оприлюднили думку начальника Головного фінансово-економічного управління Міноборони України генерал-лейтенанта Івана Марка щодо оборонного бюджету на 2005 рік. За його словами, Українське військо змушене переглянути плани розвитку та реформування армії, що були прописані у Стратегічному оборонному бюлетені України. Так, фінансування програм реформування Збройних Сил залишилося на рівні 2004 року. А от фонд грошового забезпечення та заробітної плати зменшили на 90 мільйонів, тилове — на 9,5 мільйона гривень. «Схуднули» видатки на відновлення боєздатності, утримання, експлуатацію, ремонт озброєння та військової техніки. А загалом для забезпечення виконання 2005 року завдань, покладених на Збройні Сили, Міністерству оборони не вистачало за мінімальними потребами 439,5 мільйона гривень.

НЕЗГОДИ ДОЛАЮТЬСЯ МУЖНІСТЮ

Як засвідчує аналіз оборонного бюджету і на 2005 рік, недофінансування Збройних Сил вже стало традицією, до якої звикли захисники Вітчизни. Попри ці та інші труднощі, вони зціпивши зуби, робили все, щоби бути вірними Військовій присязі й у повному обсязі виконувати свій обов'язок. Видатний поет античності Вергілій колись радив: «Не піддавайся нещастю, але йди йому назустріч з подвійною мужністю». Саме цим керувалися військові журналісти, пропагуючи приклади самовідданого ставлення військовослужбовців до служби. Так, «Народна армія» у номері за 20 січня надрукувала матеріал «Рецепти перемоги». У ньому розповіла про те, як окрема механізована бригада, якою командував полковник Олександр Мирський, виборола звання кращої у Сухопутних військах ЗС України. Наказом Міністра оборони 2005 рік було визначено як рік аеромобільних військ і військ спецпризначення. Газета в номері за 26 січня надрукувала кореспонденцію «Куполи надії», в якій розповідалося про прийняття на озброєння нових парашутів. Про відданість воїнів професії захисника Вітчизни розповідалося в матеріалі «На «точках» служать лише «фанати» («НА» за 15 лютого). Реальною перевіркою готовності військовослужбовців до захисту Вітчизни стали оперативно-тактичні навчання «Реакція-2005», в яких було задіяно понад сім тисяч військовослужбовців і сто одиниць бойової техніки. Розповідаючи про їхній перебіг, «Народна армія» у номері за 27 вересня навела слова Президента України щодо побаченого на цих навчаннях: «Те, що відбувається сьогодні на наших очах, присвячено одному священному питанню — недоторканності кордонів України, її цілісності й суверенітету».

Звісно, що прояви високого патріотизму військовослужбовців до виконання обов'язку — справа добра. Але на одному ентузіазмі далеко не заїдеш. Людям потрібна й матеріальна підтримка. Саме з такою метою Президент України Віктор Ющенко провів робочу зустріч з Міністром оборони Анатолієм Гриценком. «Народна армія» 18 лютого надрукувала звіт про цю подію. У промові на заході глава держави наголосив, що більша частина суспільства не задоволена тим станом, який виник у війську. Протягом тривалого часу в державі не було політичної волі щодо реального формування нової армії. Тепер, наголосив Президент України, є воля гарантувати безпеку держави. Він окреслив завдання, які мають стати спільними для Президента, Міністерства оборони і кожного офіцера: «Завдання перше — створення компактної, високопрофесійної і озброєної за сучасними стандартами армії. Завдання друге — створення армії, яка відповідатиме характеру сучасних воєнних небезпек і не буде обтяжливою для економіки країни… Завдання третє — оптимізація структури війська, щоб до 2010 року перейти до його комплектування на контрактній системі». Віктор Ющенко доручив Міністру оборони сформувати 2005 року в кожному виді Збройних Сил по бригаді, укомплектованій виключно військовослужбовцями за контрактом. Починаючи з 24 травня газета постійно розповідала про хід переходу на таку систему комплектування війська.

Завершити аналіз розбудови Збройних Сил 2005 року хочу словами Міністра оборони України Анатолія Гриценка, виголошені з нагоди 14-ї річниці створення Української армії: «Слова «солдат», «офіцер», «генерал» звучатимуть гордо в Україні».

Наступна наша розповідь буде присвячена реформуванню та розвитку Збройних Сил України 2006 року.

Володимир ЧІКАЛІН

КОЛИ САПЕР ПЕРЕСТАЄ БОЯТИСЯ, ЙОМУ СЛІД ЙТИ З ПРОФЕСІЇ

ЗНАЧНУ ТЕРИТОРІЮ ДОНБАСУ НИНІ НАЗИВАЮТЬ СУЦІЛЬНИМ МІННИМ ПОЛЕМ. З ОГЛЯДУ НА МАСШТАБИ ПРОБЛЕМИ, РОБОТИ ДЛЯ НАШИХ САПЕРІВ ТУТ ВИСТАЧИТЬ НА ДЕСЯТКИ РОКІВ

Сьогодні, попри відносне затишшя в районі проведення АТО, чи не основну загрозу життю наших воїнів та мирного населення становлять вибухонебезпечні предмети. Тамтешня територія нашпигована ними. Вони встановлювалися як при відході російських окупаційних підрозділів, так і їхніми диверсійно-розвідувальними групами.

Вибухонебезпечні предмети військовослужбовці знаходять скрізь: у підвалах житлових будинків, на узбіччі доріг, складах, на нейтральній смузі, об'єктах інфраструктури тощо. Вибухівка може бути замаскована під будь-які побутові прилади — портфель, дитячу іграшку, вогнегасники, кулькову ручку, тару під напої тощо. Також інженерним підрозділам Збройних Сил України доводиться мати справу зі значною кількістю залишених терористами розтяжок, мін та невибухлих боєприпасів. Чимало «знахідок» при цьому мають російське походження. Словом, терористи заміновують усе, що може завдати втрат українському війську, ігноруючи небезпеку для мирного населення.

Уже тривалий час українські військові сапери ведуть системну роботу із позначення місць замінування на місцевості, створення відповідних карт та розмінування території. Під час виконання завдань вони перевіряють маршрути висування військ, магістралі й шляхи, якими користується мирне населення, на наявність смертоносних «сюрпризів».

Загалом із початку антитерористичної операції інженерно-саперні підрозділи Збройних Сил України знешкодили близько 125 тисяч мінно-вибухових пристроїв та очистили від вибухонебезпечних предметів близько 2660 га території Донецької та Луганської областей.

Як кажуть самі сапери, протидія вибухонебезпечним предметам — це війна з невидимим ворогом. Тож вони мають бути фахівцями своєї справи. Нині їх навчають у спеціалізованих центрах у Кам'янці-Подільському та Старичах. З початку проведення антитерористичної операції там підготовлено більше 2000 саперів. Ще близько півтисячі пройшли навчання на Сході України.

Окрім знань, для ефективної роботи військовим саперам потрібне і сучасне обладнання. Сьогодні значну допомогу з технікою та спорядженням нам надають країни-партнери. Наприклад, Канада передала захисні костюми, телескопічні маніпулятори, сучасні роботизовані системи для знешкодження вибухонебезпечних предметів та обладнання для саперів. За допомогою канадців вдалося повністю екіпірувати спецкостюмами та обладнанням один із загонів, який виконує завдання в районі АТО. Надають технічну допомогу нашим саперним підрозділам і США та інші країни.

З ПОЧАТКУ АТО ІНЖЕНЕРНО-САПЕРНІ ПІДРОЗДІЛИ ЗС УКРАЇНИ ЗНЕШКОДИЛИ БЛИЗЬКО 125 ТИСЯЧ МІННО-ВИБУХОВИХ ПРИСТРОЇВ ТА ОЧИСТИЛИ ВІД ВИБУХОНЕБЕЗПЕЧНИХ ПРЕДМЕТІВ БЛИЗЬКО 2660 ГЕКТАРІВ ТЕРИТОРІЇ ДОНБАСУ

Назва професії сапера прийшла з французької мови, в перекладі слово означає «робити підкопи». Це поняття виникло ще в XVII столітті. Так тоді називали робітників або солдатів, обов'язком яких було робити підкопи і руйнувати фортечні спорудження противника при облогах.

Сапери входять до складу інженерних військ. Їхнім основним завданням при веденні бойових дій є інженерне забезпечення військових дій оборонного або наступального характеру, виявлення та знешкодження вибухонебезпечних предметів.

Один наш саперний загін екіпірували канадці

Саперу мають бути притаманні підвищений рівень відповідальності, здатність швидко і самостійно приймати рішення. Емоційні та фізичні навантаження у представників цієї професії надвисокі. Часто доводиться виконувати завдання в екстремальних умовах, у будь-який час доби і за будь-якої погоди. Для успішного виконання своїх обов'язків сапер зобов'язаний знати призначення, механізм і принцип дії мін і вибухових пристроїв, характерні несправності в їхній роботі, технологію підготовки і застосування інженерних боєприпасів.

А ще фахівці вважають, що коли сапер перестає боятися, йому слід йти з професії.

ЧОТИРИЛАПІ ПОМІЧНИКИ

Часто сапери перед початком розмінування вручну задіюють мінно-розшукових собак, хоча ті й не можуть точно вказати на джерело вибухівки на густо замінованій території, де присутні запахи від більш ніж одного джерела. Тому їх використовують переважно там, де міни встановлені на певних відстанях одна від одної. Виявивши вибухонебезпечний предмет, собака подає сигнал, а сапер за допомогою міношукача і техніки викопування перевіряє вказане місце.

Собак також використовують для проведення контролю якості очищення території, надто якщо знайдені вибухонебезпечні предмети не здетонували.

Завдання собак завжди однакове — відшукати вибухонебезпечні предмети і повідомити про це кінолога, сівши поряд. Саме цього їх навчають у Центрі розмінування в Кам'янці-Подільському. Чимало тамтешніх «чотирилапих саперів» працювали в миротворчих місіях, а нині виконують бойове завдання на Сході України. Як розповідають кінологи, собаки можуть знайти такі вибухонебезпечні речовини, які не виявить металошукач.

Звичайно ж, робота кінолога копітка, її результат помітний не раніше як за півроку. Головне — навчити улюбленців відшукати серед багатьох різних запахів притаманний вибухівці. Як у людей є улюблені запахи, з якими пов'язані приємні спогади, так і собак привчають виявляти запахи, за які їм дають винагороду.

На сьогодні в центрі вже підготовлено 120 кінологічних розрахунків, які беруть участь у розмінуванні території АТО, а також виконують завдання у складі українських миротворчих контингентів.

МІНИ, ПОШИРЕНІ В ЗОНІ АТО

ПМН — протипіхотна міна. Розроблена в СРСР ще у 1949–1950 роках. Прийнята на озброєння Радянської армії 1950 року. Досі перебуває на озброєнні армії РФ і багатьох країн СНД (з 2009 року серійно не випускається). Вибух відбувається при натисканні на верхню кришку міни. За заподіяні людині під час вибуху важкі поранення, які практично не залишають їй шансів на життя, на Заході отримала назву «Чорна вдова».

ОЗМ-72 — протипіхотна виплигуюча осколкова міна кругового ураження («міна-жаба»). Вона є чи не найбільшою мінною проблемою Донбасу. Здатна вражати групову ціль, адже при спрацюванні підкидається вибивним зарядом на висоту 80–90 см, де й вибухає (містить не тільки 660 г вибухової речовини, а й 2400 готових вражаючих елементів — сталевих кульок та роликів).

МОН-50 — найпотужніша серед протипіхотних мін, осколкова, спрямованого ураження. Може підриватися як у керованому, так і в некерованому режимі (залежно від типу детонатора). Підрив відбувається, коли ціль потрапляє в певний сектор ураження.

Корпус міни має форму вигнутого по горизонталі паралелепіпеда, містить заряд вибухівки і комплект забійних елементів, що розташовані з боку випуклої площини корпусу міни. Передня сторона міни ввігнута по вертикалі, що забезпечує оптимальну висоту розльоту осколків — близько 4 метрів.

ТМ-62М — протитанкова міна. Розроблена в СРСР у 60-х роках минулого століття, натискної дії. Вибух відбувається при наїжджанні гусениці танка або колеса автомобіля на верхню кришку міни (розрахована на тиск у 200–500 кг). Може встановлюватися вручну або за допомогою засобів механізації. При підриві гарантовано виводить з ладу танк і будь-яку іншу техніку. Строк її бойової роботи необмежний. При руйнуванні металевого корпусу від корозії чутливість міни не змінюється, оскільки вона залежить тільки від збереження детонатора.

Роман ВУС

ВІЙСЬКОВІ ЮРИСТИ ДОБРЕ ЗНАЮТЬ ПРОБЛЕМИ УЧАСНИКІВ АТО

НАЙБІЛЬШ АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ РЕТЕЛЬНО ВИВЧАЮТЬСЯ В ЮРИДИЧНОМУ ДЕПАРТАМЕНТІ МІНОБОРОНИ І ВРАХОВУЮТЬСЯ ПРИ ВІДПРАЦЮВАННІ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ, ОСОБЛИВО КОЛИ ЙДЕТЬСЯ ПРО ПОСИЛЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ЗАХИСНИКІВ ВІТЧИЗНИ

Якщо запитати пересічного читача про функції, які виконують військові юристи, варіантів відповідей, мабуть, буде небагато: візування службових документів, представництво військових частин у судах, захист інтересів командування. Насправді ж завдань перед юридичною службою значно більше, і розповів про них «Народній армії» директор Юридичного департаменту Міністерства оборони України полковник юстиції Валерій Коваль.

— Які основні завдання покладені на юридичну службу?

— Якщо стисло, це вдосконалення законодавчої та нормативно-правової бази, юридичне супроводження кадрової політики з питань проходження військової та державної служби, соціально-правової та гуманітарної політики Міноборони, державної політики з питань військової освіти та науки, співробітництво з Міжнародним комітетом Червоного Хреста та іншими міжнародними організаціями у сфері міжнародного гуманітарного права, участь у заходах щодо зменшення рівня корупції у Міноборони і Збройних Силах України, запобігання їй та виявлення. Ми захищаємо не інтереси командирів чи начальників, а в їхній особі — інтереси військових частин та установ як складову Збройних Сил України. Щоб залишатися у правовому полі, військовому командуванню перед ухваленням відповідних рішень необхідна допомога у вирішенні складних питань і виборі способу дій, який був би одночасно і законним, і ефективним.

ПРОТЯГОМ ПОТОЧНОГО РОКУ ПОВЕРНУТО У СФЕРУ УПРАВЛІННЯ МІНОБОРОНИ 27 309 КВ.М ВІЙСЬКОВОГО МАЙНА ТА 3367,39 ГА ЗЕМЕЛЬ ОБОРОНИ

— Знаю, що військові юристи також активно відстоюють майнові права військового відомства в судах та інших юрисдикційних органах…

— Так, це один із напрямків нашої роботи. Наприклад, нещодавно спільно з військовою прокуратурою нами повернуто до державної власності будинок родини відомого авіаконструктора Ігоря Сікорського, в якому він сконструював свій перший вертоліт. 2000 року будинок було передано в оренду, але впродовж 16 років орендарем нічого не зроблено для проведення капітального ремонту будівлі, тому зараз вона перебуває в аварійному стані. В перспективі у згаданому будинку буде повноцінний музей імені Ігоря Сікорського.

Загалом протягом поточного року за результатами нашої роботи фактично повернуто у сферу управління Міноборони на підставі судових рішень

Директор Юридичного департаменту Міністерства оборони України полковник юстиції Валерій Коваль

27309 кв.м військового майна та 3367,39 га земель оборони.

— Валерію Петровичу, які проблемні питання найбільше турбують учасників АТО?

— На першому місці — соціального характеру. Наприклад, набуття статусу учасника бойових дій, отримання земельних ділянок під індивідуальне будівництво та житла, питання медичного забезпечення та санаторно-курортного лікування, реалізація пільг при оплаті комунальних послуг і вступ до вищих навчальних закладів тощо.

Є приклади, коли з різних причин людина, яка чесно виконала свій громадянський і військовий обов'язок щодо захисту держави, не може довести цього і звертається до нас. Військові юристи є й у кожній бригаді Збройних Сил.

Наші представники, які працюють на місцях і зустрічаються з учасниками АТО, добре знають їхні проблеми. Адже багато хто з них також безпосередньо брали участь в антитерористичній операції. Тому відбувається постійна систематизація найбільш актуальних проблемних питань, після чого вони ретельно вивчаються в нашому департаменті й враховуються при відпрацюванні нормативно-правових актів, особливо коли йдеться про посилення соціального захисту захисників Вітчизни.

У Міністерстві оборони, Генеральному штабі ЗС України, командуваннях видів ЗС, обласних та Київському міському військових комісаріатах створені й працюють комісії зі встановлення громадянам, які захищають Україну, статусу учасників бойових дій. Наші фахівці беруть активну участь в їхній роботі.

Є багато тих військовослужбовців, які нині перебувають у військових медичних закладах і потребують консультацій юристів. Наші фахівці також надають правову допомогу в центрах надання допомоги учасникам АТО.

Звертаються до наших спеціалістів і звільнені з війська, а також члени сімей, зокрема і загиблих військовиків. Не було випадку, коли б їм відмовили в цьому. Для мене особисто і моїх колег цей напрямок роботи сьогодні є приорітетним. Адже йдеться про долі людей, які захищають Україну, отримуючи тяжкі поранення, а то й жертвуючи власними життями.

— Ви згадували про співробітництво з Червоним Хрестом та роботу юристів в районі АТО…

— Дійсно, у березні 2014 року нами організоване співробітництво з МКЧХ, який тоді тільки розпочинав роботу в Україні, у розшуку військовослужбовців, які пропали на території конфлікту, проведення занять з військовослужбовцями ЗС України щодо застосування норм міжнародного гуманітарного права під час збройних конфліктів, інтеграції норм МГП у нормативно-правові акти Міноборони України.

З 2014-го по теперішній час спільно з фахівцями МКЧХ проведено 43 семінари, розроблено Пам'ятку для військовослужбовців щодо попередження порушень норм міжнародного гуманітарного права під час участі у збройних конфліктах.

Також з липня 2014 року представники юридичних служб різного рівня беруть участь у програмі цивільно-військового співробітництва в районі АТО. Там, зокрема, під час роботи груп ЦВС у населених пунктах наші юристи ведуть пройом громадян. Люди йдуть із запитаннями щодо відшкодування втрат майна, пошкодженого внаслідок бойових дій, поновлення або ж призначення соціальних виплат (пенсій, допомоги при народженні дитини тощо), організації договірної роботи щодо відновлення пошкоджених чи зруйнованих об'єктів соціальної інфраструктури.

Наприклад, у листопаді 2014 року завдяки майору юстиції Дмитру Гуринцю в одній зі шкіл Великоновосілківського району вдалося організувати роботу з укладання договорів на ремонт зруйнованої траси опалення. Отже, діти зустріли новорічні свята у теплих класах.

Надзвичайно серйозну роботу виконували наші фахівці у складі СЦКК. Кожний документ, кожна угода та розпорядження Центру перевірялися на відповідність національному та міжнародному законодавствам, а також схеми з маршрутами відведення озброєнь, руху груп розмінування тощо. Підписи наших юристів є на всіх документах, картах і схемах, які розроблялися на виконання Мінських угод і погоджувалися представниками України, Росії і так званих «ЛНР» і «ДНР».

Нещодавно в Україні відзначали День юриста, тому, користуючись нагодою, хочу ще раз привітати всіх військовослужбовців та працівників юридичної служби з цим святом, побажати їм здоров'я та успіхів у служінні Батьківщині, а також подякувати за плідну роботу на користь нашої держави.

Роман ТУРОВЕЦЬ

ЗАПИТУВАЛИ-ВІДПОВІДАЄМО

Микола Ч., м. Тернопіль:

— На які виплати мають право демобілізовані військовослужбовці при звільненні з військової служби і в який термін ці кошти мають бути виплачені?

— При демобілізації військовослужбовці отримують належне їм грошове забезпечення до дня виключення зі списків військової частини включно.

Також військовослужбовець при звільненні отримує одноразову грошову допомогу в розмірі 4% місячного грошового забезпечення за кожний повний календарний місяць служби, але не менше 25% місячного грошового забезпечення. Виплата допомоги здійснюється військовослужбовцям за період служби за призовом у зв'язку з мобілізацією з дня призову на службу без урахування періоду попередньої військової служби, на якій вони перебували в мирний час.

На момент звільнення з військової служби військовослужбовець має бути розрахований у повному обсязі.

Олександр Ч., демобілізований, м. Харків:

— Чи маю я право при звільненні на отримання грошової компенсації за невикористану відпустку за минулий рік?

— Ні. Законодавством передбачено, що при звільненні з військової служби військовослужбовець може отримати грошову компенсацію за невикористану відпустку тільки за рік, в якому він звільняється. За минулий рік командир зобов'язаний був надати вам відпустку.

Тарас С., мобілізований військовослужбовець:

— Я військовий пенсіонер, був мобілізований до війська. Чи збільшиться розмір моєї пенсії після демобілізації?

— При демобілізації ви отримаєте у військовій частині грошовий атестат і довідку про грошове забезпечення за останній період служби. Ці документи ви маєте надати до військового комісаріату за місцем проживання. З урахуванням збільшення вислуги років, можливо, вищого посадового окладу, вам здійснять перерахування пенсії в управлінні Пенсійного фонду України за місцем проживання. Згідно із законом, якщо розмір перерахованої пенсії буде нижчим за розмір нинішньої, ви маєте право отримувати її в попередньому розмірі.

Повстанці Української повстанської армії

НЕСКОРЕНІ БОРЦІ ЗА УКРАЇНУ

Протягом десятиліть нас переконували, що «українські націоналісти були вірними прислужниками фашистів, беручи участь у спільних з есесівцями каральних акціях». Та голова Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович аргументовано це заперечує.

— Після того як у Львові, 30 червня 1941 року, було проголошено незалежність України, відразу почалися переслідування націоналістів. Наприклад, Бандеру гестапо заарештувало 5 липня, помістивши його згодом у камеру-одиночку концтабору Заксенгаузен. Там він пробув до вересня 1944 року і лише в лютому 1945-го, вже перебуваючи під домашнім арештом, зумів утекти…

Комуністичні ідеологи, говорячи про негідників-націоналістів, здебільшого посилалися на міфічні документи. А ось про те, що українські націоналісти намагалися побудувати незалежну Українську державу, воліли мовчати. Генерал СС Г. Бергер, який проводив з Бандерою «індивідуальну роботу», написав у своєму щоденнику:

«Бандера — це незручний, упертий і фанатичний слов'янин. Ідеї створення Української держави відданий до останнього. Німців ненавидить так само, як і більшовиків».

Одразу після закінчення Другої світової війни радянська влада взялася за українських повстанців. До акцій проти них, окрім військ НКВС, залучалися і частини Радянської армії: лише з грудня 1945-го по лютий 1946 року проти них провели понад 15 тисяч каральних операцій. При цьому каральні органи не гребували методами. Наприклад, застосовували фальшиві загони УПА: 1945-го діяло 156 таких «загонів». Чекісти, переодягнені у повстанців, усіляко знущалися над селянами, щоб викликати лють на їхню адресу і бажання помсти. За спогадами людей, яким довелося «познайомитися» з такими «повстанцями», ті навіть розстрілювали селян, в тому числі дітей.

ВЛІТКУ 1943 РОКУ УПА ЗДІЙСНИЛА 686 АТАК НА НІМЕЦЬКІ ГАРНІЗОНИ, 1716 ДИВЕРСІЙ, 270 НАПАДІВ. ПІД ЧАС БОЇВ БУЛО ЗНИЩЕНО ПОНАД 3000 ГІТЛЕРІВЦІВ

— Попри всі намагання спецслужб викликати у людей відразу до УПА, місцеве населення у своїй більшості активно її підтримувало, — наголошує Герой України Юрій Шухевич — син головного командира УПА Романа Шухевича. Без такої підтримки цей дійсно народний визвольний рух не зміг би так довго існувати. Каральна система СРСР жорстоко розправлялася з тими, хто допомагав повстанцям. Особливо — з членами родин воїнів УПА, піддаючи їх жорстоким катуванням, які можна порівняти хіба що з тими, яких зазнавали партизани та підпільники у катівнях німецького гестапо.

До речі, вся родина пана Юрія теж зазнала переслідувань, а він сам провів у таборах кілька десятків років, втративши зір…

Радянська влада кілька разів закликала повстанців скласти зброю, гарантуючи, що жоден з них не зазнає утисків. Багато хто повірив цим солодким обіцянкам і… опинився на Колимі чи в інших, не менш «екзотичних» місцях. За свідченням очевидців, перша організована хвиля опору в сталінських концтаборах почалася саме від моменту прибуття туди повстанців. Ось що писав у «Архіпелазі ГУЛАГ» Олександр Солженіцин:

«Молоді, сильні хлопці (вояки УПА — Авт.), взяті просто з партизанської стежки, вони ... роздивилися, жахнулися від побаченого рабства, яке панувало у таборах. І потягнулися до ножа, швидко приборкавши «авторитетів».

Результатом хвилі масових бунтів, що прокотилася таборами Сибіру та Середньої Азії, стало пом'якшення режиму, припинення терору карних злочинців проти політичних в'язнів, міжнародний розголос, а також пробудження людської гідності у затероризованих режимом «зеків».

УПА ВОЮВАЛА НА ДВА ФРОНТИ

Українська повстанська армія змушена була воювати на два фронти: проти радянських військ та гітлерівських. Адже Сталін і Гітлер були найлютішими їхніми ворогами. Наведемо окремі приклади того, як УПА наближала перемогу над фашизмом. Перша велика антигітлерівська акція УПА відбулася у січні 1943 року — напад на колону поліції. Фашисти у відповідь захопили заручників з числа мирних громадян, яких помістили до в'язниці. Потім повстанці здійснили напад на селище Володимирець і звільнили його. Таким був початок кривавої боротьби з нацизмом. Улітку 1943 року гітлерівці розгорнули проти УПА масштабні бойові операції, в яких було задіяно 10 тис. німецьких і польських поліцаїв та жандармів, 10 батальйонів мотопіхоти з артилерією, 50 танків і бронемашин, 27 літаків та 5 бронепоїздів. Однак це їм не допомогло. Лише впродовж липня-серпня УПА здійснила 686 атак на ворожі гарнізони, 1716 диверсій на залізниці, 270 нападів на господарські об'єкти. Під час боїв і сутичок з окупантами у червні-вересні 1943 року загинули 1237 українських повстанців і понад 3000 гітлерівців. Свідомо чи ні, але українським бійцям вдалося відтягнути на себе значну частину гітлерівських військ, що дало можливість призупинити наступ фашистів.

Так, у вересні 1943 року в триденних боях з гітлерівцями повстанці знищили понад 500 окупантів. Після цього вони здійснили рейд Житомирщиною, Вінниччиною, Київщиною, знешкодивши понад тисячу ворожих солдатів. Вони зуміли навіть знищити генерала СС Віктора Лютце, який був довіреною особою Адольфа Гітлера…

На початку літа 1943-го бійці УПА контролювали значні території, на яких проживали понад 4 мільйони людей. А восени того ж року географія дій УПА значно розширилася, охопивши, окрім Галичини, Вінницьку, Житомирську та Київську області.

15 серпня 1943 року командування УПА оголосило себе єдиною законною владою на всіх визволених від гітлерівців територіях України, де почало впроваджувати місцеве самоврядування, вирішувати земельне питання, створювати грошову систему, вводити загальну освіту шкільної молоді тощо.

Останнє бойове зіткнення УПА з фашистами відбулося в Карпатах біля райцентру Сколів у липні 1944-го.

Втрати Німеччини, яких вона зазнала від Червоної армії та УПА, порівнювати не можна. Але не варто забувати, за яких надскладних умов діяли повстанці: зброю добували у ворога, продуктами харчування їх забезпечувало місцеве населення. А протистояли їм як вояки вермахту, так і воїни Червоної армії, а також радянські партизани. Адже їм було наказано «знищувати українських буржуазних націоналістів — прислужників Гітлера». Втім, якщо порівнювати втрати гітлерівців, яких вони зазнали від УПА і від інших партизанських рухів, зокрема радянського, польського, французького, то внесок Української повстанської армії є досить вагомим у перемогу над німецьким нацизмом у роки Другої світової війни.

ДЕСЯТЬ ФАКТІВ ПРО УПА

1. Перші загони УПА під назвою «Поліська Січ» були створені отаманом Тарасом Бульбою.

2. Повстанці воювали як проти більшовиків, так і проти гітлерівців. Одним із головних видів їхньої діяльності була пропаганда: в підпільних типографіях друкувалися сотні тисяч листівок антирадянського змісту.

3. Герой України Юрій Шухевич, син головнокомандувача УПА Романа Шухевича, сьогодні є народним депутатом України, бере активну участь у створенні законопроектів. Завдяки його діяльності колишні повстанці отримали нарешті статус борців за Незалежність України.

4. Вік більшості членів УПА становив 20–25 років. За походженням вони були здебільшого селянами.

5. Назва «бандерівці» походить від прізвища Степана Бандери. Цей термін вживався у негативному значенні радянською пропагандою, а сьогодні застосовується російською. Українці вживають його для означення націоналістично орієнтованих людей або у жартівливому значенні, висміюючи пропаганду.

6. У повстанців існувала власна грошова одиниця — бофон. Нею здебільшого розраховувалися з місцевим населенням за продукти харчування.

Герой України Юрій Шухевич

7. У лавах УПА не було місця пиякам: вживання алкоголю без дозволу командира каралося розстрілом.

8. Серед бандерівців було близько 3 тисяч євреїв, що свідчить про абсурдність тверджень про повстанців як нацистів.

9. Повстанці були зазвичай добре нагодовані та мали достатньо продуктових запасів, оскільки їх активно підтримувало місцеве населення. За це людей переслідував НКВС.

10. З 1943-го по 1950 рік головним командиром УПА був Роман Шухевич, а після його вбивства співробітниками НКВС — Василь Кук, якого заарештували 1954-го.

Сергій ЗЯТЬЄВ

ГЕТЬМАН, ЗА ЯКИМ ПІШОВ УВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД

1648 РОКУ БОГДАН ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НА ЧОЛІ ЧОТИРИТИСЯЧНОГО ВІЙСЬКА РОЗПОЧАВ НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНУ ВІЙНУ

Дитинство Богдана Хмельницького пройшло серед сільських дітей на хуторі Суботові. Початкову освіту Богдан здобув у Чигирині, після чого навчався у латиномовному єзуїтському колегіумі. Глибокі знання з латини дозволили йому згодом вільно вести переговори з послами головних європейських держав.

Навесні 1941 року шляхтич Чаплинський захопив усе Богданове майно, чим прискорив смерть хворої дружини Хмельницького Ганни. Місцевий суд, куди той звернувся згодом, став на бік шляхтича. Ось тоді Хмельницькому й урвався терпець…

1648 року Богдан Хмельницький з чотиритисячним військом виступив проти поляків, поклавши початок національно-визвольної війни.

У битві біля Жовтих Вод і під Корсунем повстали в союзі з татарами розбили польське військо. Хмельницький був проголошений гетьманом і урочисто вступив до Києва.

«Я НЕ НАДТО ДОВІРЯЮ МОСКОВСЬКОМУ ЦАРЕВІ: МОСКОВИТИ МОЖУТЬ ЗРАДИТИ БУДЬ-КОЛИ»

На початку червня 1651 року відбулася битва під Берестечком, що закінчилася поразкою козацького війська. Восени був укладений Білоцерківський договір, за яким козаки втратили більшість того, що відвоювали. Проте Хмельницький продовжував боротьбу і за рік вщент розгромив двадцятитисячне польське військо під Батогом.

Із основним військом він вирушив на Поділля, з'єднавшись із повстанцями Кривоноса. Назустріч їм зі Львова вийшло польське військо. 6 вересня поляки підступили до Старокостянтинова, де їх зустріла вогнем козацька застава. Та вночі козаки несподівано пішли з міста. Поляки сприйняли це як паніку, але то був хитрий маневр. Їхні війська, втративши пильність, вклинилися в заздалегідь підготовлені Хмельницьким позиції під Пилявцями. Стихійний відступ, що почався в ніч на 14 вересня, переріс у панічну втечу.

Богдан Хмельницький

Далі гетьман повів своє військо просто на Польщу. Та наближалися холоди, військо було стомлене й не готове битися взимку. Розуміючи, що наступ на Варшаву за таких умов не має шансів на успіх, гетьман почав переговори з поляками. Водночас він зав'язав дипломатичні стосунки з московським царем Олексієм і турецьким султаном Мухаммадом IV. Наприкінці року було досягнуто домовленості з обраним на королівський престол Яном II Казимиром. Обидві сторони своїми універсалами оголосили перемир'я. Але шляхту не влаштовували ті умови, на яких українці погоджувалися на мирне співіснування. Тому, потроху накопичуючи сили, вони розгорнули бойові дії на Волині й Поділлі. У відповідь на це гетьман розіслав у полкові міста наказ про підготовку до нового походу. У травні, коли поляки вже були на марші, а до Києва з півночі підступали сили литовського гетьмана Я. Радзивілла, Хмельницький затвердив свою ставку в Білій Церкві. Послані ним полки зупинили наступ литовців біля річки Прип'ять, відвернувши небезпеку від Києва.

У грудні 1653 року Хмельницький написав царю Московії листа, в якому дав йому зрозуміти, що той має поспішити укласти з ним союз, інакше гетьман звернеться до турків. А вже 8 січня 1654 р. відбулася Переяславська рада. За угодою, ухваленою на ній, Україна зберігала свою територіально-адміністративну автономію й козацько-гетьманське самоврядування із традиційними правами всіх її верств. Козацький реєстр визначався в 60 тисяч. Селяни, раніше підвладні польській шляхті, одержували особисту свободу й землю. За містами визнавалися всі колишні права. Православна церква займала панівне становище. На випадок війни українські козаки мали виступати на допомогу цареві, а той обіцяв захищати Україну від зовнішніх ворогів. Гетьманський уряд зберігав за собою право на зовнішні відносини, але у випадку переговорів і угод з польською і турецько-татарською сторонами мав діяти з відома і за згодою царських представників.

Попри укладену угоду, Богдан Хмельницький був пригнічений. Адже полковники Іван Богун, Осип Глух, Іван Сірко, Петро Дорошенко, Григорій Гуляницький, Михайло Ханенко та інші не підтримали Переяславську угоду й не присягнули московському царю, вважаючи, що «росіяни не вміють тримати слова». Окрім них, категорично проти укладання угоди з московитами виступили деякі козацькі полки і навіть міста, зокрема Чорнобиль, а також українське духовенство на чолі з митрополитом С. Косівим. Не присягала і Запорозька Січ.

Зважаючи на виниклу ситуацію, на розрив з Москвою Богдан все ж не йшов, кажучи:

«Я не надто довіряю московському цареві: московити можуть зрадити будь-коли. Але ж без його підтримки втратимо нашу православну віру».

Православ'я українці зберегли, а ось право бути господарями на своїй землі втратили на цілі століття…

Сергій ЗЯТЬЄВ

«КОЗАКИ Є ЗАНАДТО ВІЛЬНОДУМНИМИ ЛЮДЬМИ…»

Російський царат, попри те, що українські козаки брали участь у війнах, які той вів, на його боці, завжди їх зраджував. Зокрема, імператриця Катерина вважала, що «козаки є занадто вільнодумними людьми». Тож не дивно, що саме вона й ухвалила рішення про остаточне знищення Запорозької Січі. 23 квітня 1775 року на так званій раді при височайшому дворі після погодження з Катериною з проектом ліквідації Січі виступив російський генерал-губернатор Потьомкін. Це той Потьомкін, який загравав із козаками і навіть записався до Кущівського куреня, через що старшина і козаки сподівалися, що він виступить захисником Січі в урядових колах. Але саме він став виконавцем «монаршої волі».

Для знищення Запорозької Січі були використані війська, що поверталися з російсько-турецької війни — 8 полків регулярної кавалерії, 20 гусарських і 17 пікінерних ескадронів, 10 піхотних і 13 донських козацьких полків — загальною кількістю понад сто тисяч вояків. Командував цими силами генерал-поручик Петро Текелі, виходець із сербського дворянського роду, колишній австрійський офіцер.

Козацьку старшину арештували, але найжорстокішого покарання зазнав багаторічний кошовий отаман Петро Калнишевський, якого запроторили у Соловецький монастир, де утримували у казематі 25 років, а тільки тоді, хворого і сліпого, помилували. Через стан здоров'я він залишився у монастирі ченцем і помер 1803 року у віці 112 років.

ОДНИМ ІЗ ПЕРШИХ ДЕМОКРАТИЧНИХ ОБ'ЄДНАНЬ У СВІТІ ВВАЖАЄТЬСЯ ЗАПОРОЗЬКА СІЧ

З історичних джерел відомо, що вони непомітно підкрадалися до своїх ворогів, захоплюючи їх зненацька. Козацькі човни, що використовувалися для походів, були певною мірою праобразом сучасних підводних човнів, адже вони були побудовані особливим чином — із використанням подвійного дна, в якому розміщували вантаж-баласт, завдяки чому судно занурювалося в воду, що дозволяло непомітно підпливати до недругів. Перед боєм же цей баласт викидався, а човен несподівано для ворога виринав на поверхню.

Одним із перших демократичних об'єднань у світі прийнято вважати Запорозьку Січ. Усі питання, пов'язані з життєдіяльністю, побутом вирішувалися на загальних зборах-радах шляхом голосування. І якщо зважати на обставини, які спонукали до приходу людей на Січ, а це здебільшого була соціальна несправедливість, то цей факт не здається таким вже й дивним.

Запорозьку Січ по праву вважають першими політичним формуванням на території нашої країни: вона мала всі ознаки республіки, була повністю незалежна, а більшість європейських країн намагалися встановити з нею дипломатичні зв'язки.

Закони та правила на Січі були суворими та інколи жорстокими: за крадіжку чи вбивство побратима винуватець міг заплатити і власним життям.

У походах вживати міцні напої було суворо заборонено, а порушення цієї заборони прирівнювалося до зради й могло каратися смертю.

Надзвичайним явищем у козацькому світі були особливі хлопці та чоловіки, яких називали характерниками. За переконаннями своїх сучасників, вони походили від давніх, ще язичницьких, волхвів, які вміли пророкувати майбутнє та володіли таємними знаннями.

Одного загального прапора в козаків не було, кожна сотня чи полк мали власні знамена, однак, починаючи з 17 століття, було запроваджено головний прапор Запорозької Січі. На ньому було зображено архангела Михаїла на червоному тлі з одного боку, а з другого — білий хрест, золоте сонце, півмісяць та зорі. А своєрідним символом-гербом став образ козака з мушкетом.

Подейкують, що на Хортиці й досі росте дуб, оспіваний у козацьких легендах та піснях. В деяких з них розповідається про обряди та ритуали, які проводили перед боєм. Місцеві жителі переконані, що тому дубу вже 700 років.

Виникненню самого терміна «козак» даються різні пояснення. Зокрема, на думку польських учених-істориків, він походить від імені відомого ватажка Козака, який мужньо боровся з татарськими завойовниками.

Сергій ЗЯТЬЄВ

Росія несе в Сирію біди та страждання

«БУДУЧИ АГРЕСОРОМ В УКРАЇНІ, РОСІЯ НЕ МОЖЕ БУТИ МИРОТВОРЦЕМ ДЕІНДЕ»

ДІЇ РОСІЇ В СИРІЇ ПРОГРЕСИВНА СВІТОВА СПІЛЬНОТА НАЗИВАЄ ВАРВАРСТВОМ, А НЕ БОРОТЬБОЮ З ТЕРОРИЗМОМ

Одним із найважливіших чинників впливу на інтереси України стало чергове загострення відносин США та провідних країн ЄС з Росією, але тепер вже з сирійського питання

Причиною стало порушення перемир'я у Сирії після ракетно-бомбового удару по гуманітарному конвою поблизу м. Алеппо (яке перебуває під контролем сил опозиції), якого завдали бойові літаки військ режиму Башара Асада та військово-космічні сили Росії 19 вересня поточного року. Після цього розпочалися масовані бомбардування міста та наступ на нього сирійських урядових сил. При цьому режим Асада за прихованої підтримки Росії застосовує заборонені міжнародними угодами види зброї, зокрема касетні та запалювальні фосфорні бомби, а також бойові хімічні речовини.

Як зазначили у своєму нещодавньому експрес-аналізі експерти Незалежного аналітичного центру геополітичних досліджень «Борисфен-Інтел», це питання стало предметом обговорення на екстреному засіданні Ради безпеки ООН наприкінці вересня. З огляду на збереження права вето у Росії жодного конкретного рішення прийнято не було.

Водночас США, Франція та Велика Британія у спільній заяві звинуватили Росію у пособництві режиму Асада, а також назвали її дії в Сирії варварством, а не боротьбою з тероризмом. Окремі заяви зробила кожна з провідних західних країн, серед яких і ті, які вважаються Москвою її потенційними союзниками.

ПОРУШЕННЯ РОСІЄЮ ПЕРЕМИР'Я В СИРІЇ ВКОТРЕ ПІДТВЕРДИЛО ВІДВЕРТУ БЕЗВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ РЕЖИМУ В. ПУТІНА, ЯКИЙ НІКОЛИ НЕ ВИКОНУЄ ВЗЯТИХ НА СЕБЕ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ, ЯКЩО ЦЕ НЕ ВІДПОВІДАЄ ЙОГО ІНТЕРЕСАМ

Так, за заявою Державного департаменту США, обстріл гуманітарного конвою, а також підтримка Росією військової операції режиму Асада в м. Алеппо повністю суперечать заявам Москви про «прихильність до дипломатичного врегулювання ситуації в Сирії». З огляду на зазначене, США не відкидають можливості введення нових санкцій проти Росії тепер уже з сирійського питання. Разом з цим, Державний департамент США попередив Росію про «можливість перенесення дій ісламських екстремістів із Сирії на територію Російської Федерації».

Своєю чергою представник Великої Британії в ООН М. Райкрофт прямо звинуватив Росію у провокуванні конфлікту та стражданнях мирного населення в Сирії. Ще більш жорстку позицію зайняла Франція, яка відкрито визнала причетність Росії до військових злочинів у Алеппо, що, на її думку, не може залишитись без покарання. Аналогічну точку зору стосовно дій Росії в Сирії продемонструвала Італія.

Як і у випадку збройної агресії Росії проти України, постійний представник РФ при ООН В.Чуркін заперечив причетність Москви до подій у Алеппо. За словами російського представника, «Росія не збирається нікому і нічого доводити в односторонньому порядку».

Найбільш чітку оцінку дій Росії в Сирії та Україні надав міністр закордонних справ Литви Л. Лінкявічус: «Будучи агресором в Україні, Росія не може бути миротворцем деінде».

Окрім того, міжнародні спостерігачі заявляють про прибуття до району Алеппо близько трьох тисяч російських найманців, які беруть участь у бойових діях на боці режиму Асада.

Усе це повністю нівелює всі зусилля Росії щодо досягнення компромісів із США та ЄС і з «українського питання». 29 вересня 2016 року Президент США Барак Обама та Федеральний канцлер Німеччини Ангела Меркель у телефонній розмові надали спільну оцінку діям Росії в Сирії як «продовженню агресивної політики Москви».

Порушення Росією перемир'я в Сирії вкотре підтвердило відверту безвідповідальність режиму В. Путіна, який ніколи не виконує взятих на себе зобов'язань, якщо це не відповідає його інтересам.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

КОМПЕТЕНТНО

Експерти Незалежного аналітичного центру геополітичних досліджень «Борисфен-Інтел»

Виходячи з поточних дій Росії, яка і не думає виконувати умови перемир'я на Донбасі, слід чекати подальших заходів Москви з провокування напруженості в зоні конфлікту на Сході України. З огляду на фактичну відсутність перспектив скасування США та ЄС санкцій проти Російської Федерації, тепер уже і через проблеми довкола Сирії та збиття літака Boeing-777 рейсу МН-17, російсько-терористичні війська з високою ймовірністю активізують бойові дії проти сил АТО.

По суті, про розведення військ та встановлення миру на Донбасі з боку режиму В. Путіна не може бути й мови. Москва лише затягує час, намагаючись виснажити Україну та її західних союзників. При цьому кремлівський режим відверто робить ставку на можливість дострокових парламентських та президентських виборів в Україні, на чому активно наполягають як проросійська опозиція в парламенті нашої держави, так і окремі, так звані націонал-демократичні сили.

РОСІЯ НАВМИСНО ДЕСТАБІЛІЗУЄ ЄВРОПЕЙСЬКУ БЕЗПЕКУ

Військова агресія Росії проти України з використанням регулярних збройних сил, озброєних сучасними видами зброї та боєприпасами, завдала значної шкоди чинній системі контролю за звичайним озброєнням.

Про це заявив директора Департаменту міжнародної безпеки Міністерства закордонних справ України Сергій Шутенко на загальних дебатах Першого комітету Генасамблеї ООН, інформує прес-служба МЗС.

«Росія продовжує масове переміщення військових вантажів на нашу територію як до Криму, так і до Східної України через підконтрольні Кремлю канали, таким чином, навмисно дестабілізуючи не тільки субрегіональну, але й усю європейську безпеку і повністю ігноруючи наполегливі заклики міжнародного співтовариства встановити ефективний прикордонний контроль», — зазначив Сергій Шутенко.

За його словами, є численні фотодокази озброєння і військової техніки на території України, які мають тільки російські збройні сили.

«Ми не маємо права заплющувати очі на незаконні поставки звичайного озброєння з Російської Федерації в Україну», — додав високопосадовець.

НОМІНОВАНО НОВОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ ООН

6 жовтня 2016 року Рада Безпеки ООН схвалила резолюцію, якою рекомендувала Генеральній Асамблеї ООН призначити кандидата від Португалії Антоніу Гутерриша на посаду Генерального секретаря ООН.

Президент України Петро Порошенко привітав колишнього прем'єр-міністра Португалії Антоніу Гутерриша з ухваленням Радою Безпеки рекомендації призначити його на посаду Генерального секретаря ООН на період 2017–2021 років.

Антоніу Гутерриш виконуватиме обов'язки Генерального секретаря ООН з 2017 по 2021 рік

Глава держави висловив переконання, що на посаді Генерального секретаря Антоніу Гутерриш демонструватиме принципову позицію у відстоюванні цілей та принципів Статуту ООН і зосередить свою діяльність на забезпеченні міжнародного миру та безпеки, повідомили у прес-службі глави держави.

Петро Порошенко також подякував Антоніу Гутерришу за його активну позицію під час перебування на посаді Верховного комісара ООН у справах біженців щодо гуманітарної кризи на Донбасі, спричиненої російською агресією.

Антоніу Гутерриш запевнив у своїй відданості принципам та нормам Статуту ООН, а також окремо подякував Україні за надану в межах Ради Безпеки ООН підтримку його кандидатури на цю високу посаду.

Петро Порошенко запросив Антоніу Гутерриша здійснити візит до України за найближчої нагоди.

КЕВ м. Харків МОУ повідомляє про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, проведеного 29.09.2016р.:

№ п/п	Найменування об'єкта оцінювання, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Переможець конкурсу
1.	Частина нежитлового приміщення будівлі № 7 нерухомого військового майна загальною площею 58,09 м^2 за адресою: м. Харків, вул. Кримська, 5, в/м № 215, що перебуває на балансі ХУПС ім. Івана Кожедуба , 24980799, тел. (057) 704-96-29	ПП «УКРСПЕЦЕКСПЕРТ»

***

КЕВ м. Харків МОУ повідомляє про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, проведеного 06.10.2016р.:

№ п/п	Найменування об'єкта оцінювання, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Переможець конкурсу
1.	Частина нежитлового приміщення будівлі № 6 нерухомого військового майна загальною площею 2,0 м^2 за адресою: м. Харків, вул. Кримська, 5, в/м № 215, що перебуває на балансі ХУПС ім. Івана Кожедуба, 24980799, тел. (057) 704-96-29	ПП «УКРСПЕЦЕКСПЕРТ»
2.	Частина нежитлового приміщення будівлі № 28 нерухомого військового майна загальною площею 2,0 м^2 за адресою: м. Харків, вул. Динамівська, 4, в/м № 170, що перебуває на балансі ХУПС ім. Івана Кожедуба, 24980799, тел. (057) 704-96-29	ПП «УКРСПЕЦЕКСПЕРТ»

***

ІНФОРМАЦІЯ

КЕВ м. Чернігів про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, що відбувся 07.10.2016 р.

Відповідно до розділу III Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого Наказом Міністра оборони України від 06.04.2015 р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 р. за № 699/27144, конкурсною комісією прийнято рішення:

ТОВ «Північна експертна компанія» — переможець конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, який буде залучений до проведення незалежного оцінювання з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати при укладанні договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Чернігів, а саме:

нежитлові приміщення будівлі комендатури загальною площею 32,0 кв. м за адресою: Чернігівська область, Чернігівський р-н, смт Гончарівське, в/м № 5, буд. № 101.

***

Оголошується конкурс на заміщення посад наукових співробітників Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України.

На посади осіб офіцерського складу:

молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії моделювання процесів функціонування зразків (комплексів, систем) озброєння та військової техніки Повітряних Сил, ШПК «капітан», посадовий оклад 1050–1100 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: вища технічна освіта.

Для участі в конкурсі надсилати такі документи (матеріали): рапорт за підпорядкованістю, автобіографія, копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання, службова характеристика, службова картка, медична книжка, витяг із Резерву на 2016 рік, довідка про проходження військової служби, список наукових праць (винаходів).

На посади працівників Збройних Сил України:

начальник науково-дослідного відділу проблем розвитку оборонних технологій, посадовий оклад 4313 грн.;

головний науковий співробітник науково-дослідного управління розвитку озброєння та військової техніки спеціальних військ, посадовий оклад 3555–4313 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: вища технічна освіта.

На обіймання посад

начальника науково-дослідного відділу — досвід наукової та організаційної роботи не менше 3 років, за наявністю наукового ступеня — без вимог щодо стажу роботи;

головного наукового співробітника — доктор технічних наук. Наявність великих наукових праць або дипломів на відкриття, авторських свідоцтв на відкриття. Науковий авторитет у відповідній області праць.

Для участі у конкурсі надсилати такі документи (матеріали): заява, автобіографія, копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання, копія військового квитка, листок з обліку кадрів, список наукових праць (винаходів).

Термін подання документів — до 14 листопада 2016 року.

Дата проведення конкурсу —25 листопада 2016 року.

Документи надсилати на адресу: 03049, м. Київ, Повітрофлотський проспект, буд. 28, голові конкурсної комісії Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України.

За довідками звертатися за телефонами: (044) 271-08-55, (044) 271-09-66, (044) 520-12-84.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення будівлі інв. № 78 військового містечка № 159 площею 442,10 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, вул. Бориспільська, 15.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 31.10.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінооі діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10.00 1 листопада 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи слід надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефони для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення будівлі інв. № 79 військового містечка № 159 площею 64,80 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, вул. Бориспільська, 15.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 31.10.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10:30 1 листопада 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи слід надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефони для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення будівлі інв. № 98 військового містечка № 159, площею 728,30 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, вул. Бориспільська, 15.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінки: 31.10.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оцінної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11.00 1 листопада 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи слід надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефони для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Об'єкт оцінювання нерухомого військового майна: нежитлові приміщення будівель інв. № 1, інв. № 2, інв. № 3, інв. № 4, інв. № 7, інв. № 8, інв. № 10, інв. № 11, інв. № 14, інв. № 15, інв. № 16, інв. № 23, інв. № 24, інв. № 25, інв. № 26, інв. № 27, інв. № 28, інв. № 29, інв. № 30, інв. № 31, інв. № 32, інв. № 33, інв. № 34 військового містечка № 227 загальною площею 14 533,80 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, вул. Бориспільська, 27.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 31.10.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11.30 1 листопада 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи слід надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефони для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Об'єкт оцінювання — нерухоме військове майно:

— нежитлові приміщення в/м № 226 будівлі інв. № 15 площею 243,00 кв. м;

— нежитлові приміщення в/м № 226 будівлі інв. № 16 площею 50,00 кв. м;

— нежитлові приміщення в/м № 226 будівлі інв. № 17 площею 66,20 кв. м;

— нежитлові приміщення в/м № 226 будівлі інв. № 18 площею 156,00 кв. м;

— нежитлові приміщення в/м № 226 будівлі інв. № 19 площею 160,00 кв. м;

— нежитлові приміщення в/м № 226 будівлі інв. № 20 площею 196,50 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, с. Биківня, вул. Ушинська.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 31.10.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Для участі в конкурсі учасники надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 12:00 1 листопада 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи слід надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефони для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

На виконання доручення заступника Міністра оборони України — керівника апарату від 24.09.2016 № 17797/з/6, Міністерство оборони України оголошує конкурс на заміщення вакантних посад керівників державних підприємств, які належать до сфери управління Міністерства оборони України та функціональне управління якими покладено на Головне управління майна та ресурсів.

417 управління начальника робіт

Юридична та фактична адреса підприємства: 76005, м. Івано-Франківськ, вул. Довженка, 5А.

Тел.: (0342) 75-75-13 ф, (0342) 75-75-42, (0342) 75-76-20.

Основні напрямки діяльності: капітальне будівництво, капітальний і поточний ремонт казармено-житлового фонду та комунальних споруд.

Державне підприємство Міністерства оборони України «Укрвійськбуд»

Юридична адреса підприємства: 04086, м. Київ, вул. Петропавлівська, 54А.

Фактична адреса підприємства: 03151, м. Київ, вул. Вінницька, 14/39.

Тел.: (044) 242-94-01, (044) 242-67-41.

Основні напрямки діяльності:

капітальне будівництво, капітальний і поточний ремонт казармено-житлового фонду та комунальних споруд, комплексне обслуговування будівель, діяльність у сфері інжинірингу, геології та геодезії, надання послуг технічного консультування.

Державне підприємство «Укрконверс»

Юридична та фактична адреса підприємства: 04050, м. Київ, вул. Мельникова, 81, корп. 20.

Тел.: 483-46-91-ф.

Основні напрямки діяльності:

соціальна та професійна адаптація, перепідготовка та працевлаштування військовослужбовців, звільнених у запас або відставку, та членів їхніх сімей.

55 управління начальника робіт

Юридична та фактична адреса підприємства: 29000, Хмельницька обл., м. Хмельницький, вул. Чорновола, 165.

Тел.: (0382) 64-61-33-ф, (0382) 64-73-76, (0382) 64-72-53.

Основні напрямки діяльності: капітальне будівництво, капітальний і поточний ремонт казармено-житлового фонду та комунальних споруд.

Державне підприємство Міністерства оборони «Львівський завод збірних конструкцій»

Юридична та фактична адреса підприємства: 79601, м. Львів, вул. Городоцька, 222.

Тел.: (0322) 62-39-03-ф, (0322) 62-39-00, (0322) 62-39-03, (0322) 62-42-64.

Основні напрямки діяльності:

виготовлення виробів з бетону для будівництва, виробництво бетонних розчинів, готових для використання, виробництво будівельних металевих конструкцій і частин конструкцій.

Державне підприємство Міністерства оборони «Подільськвибухпром»

Юридична та фактична адреса підприємства: 32300, Хмельницька обл., м. Кам'янець-Подільський, вул. Вокзальна, 77.

Тел.: (067) 372-21-75.

Основні напрямки діяльності:

утилізація боєприпасів методом підриву, проведення вибухових робіт, перевезення та зберігання вибухових матеріалів, проектування вибухових робіт, навчання персоналу для вибухових робіт, проведення піротехнічних робіт.

Перелік документів, які надаються комісії разом із заявою на ім'я голови постійно діючої комісії з проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери управління Міністерства оборони України:

2 фотокартки 3х4 см; автобіографія, написана власноруч, резюме; конкурсна пропозиція; належним чином завірені: копія документа, що посвідчує особу, копія картки фізичної особи — платника податків, копія військового квитка (для військовозобов'язаних), копія трудової книжки, копії посвідчень про нагородження державними нагородами, копії посвідчень про присвоєння почесних звань, копія документа про повну вищу освіту, науковий ступінь, вчене звання, підвищення кваліфікації; згода на обробку персональних даних; заповнений аркуш обліку кадрів (особова картка працівника ф. № П-2); довідка про стан здоров'я Ф 133/о; довідка про відсутність судимості; інформація про досвід успішної роботи з управління підприємством; рекомендації та інші документи на розсуд претендента.

Кваліфікаційні вимоги до претендентів

Повна вища освіта відповідного напряму підготовки (магістр, спеціаліст). Післядипломна освіта в галузі управління. Стаж роботи за професіями керівників нижчого рівня — не менше 5 років.

Вимоги до конкурсної пропозиції:

відповідно пункту 18 постанови Кабінету Міністрів України від

3 вересня 2008 р. № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки».

Термін подання документів до конкурсної комісії — до 4.11.2016, адреса: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6, Департамент кадрової політики Міністерства оборони України, електронна адреса: dkp2016@ukr.net.

Місце проведення конкурсного відбору — приміщення № 223 Головного управління майна та ресурсів за адресою: м. Київ, вул. Перемоги, 55/2.

Дата проведення конкурсного відбору — до 23.12.2016, дата оголошення результатів конкурсного відбору — протягом 3 днів після його завершення.

За довідками звертатися за телефонами:

у Департаменті кадрової політики Міністерства оборони України — (044) 454-43-97;

у Головному управлінні майна та ресурсів — (044) 454-74-36.

Інформацію, що стосується фінансово-економічного стану підприємств — баланс (форма №1), звіт про фінансові результати (форма № 2), звіт про рух коштів (форма № 3), звіт про власний капітал (форма № 4), примітки до річної фінансової звітності (форма № 5) надано на WEB-сторінці інтернет-порталу Міністерства оборони України у розділі «Кадрова політика, відбір керівників ДП МОУ, оголошення».

***

Оголошення №286/7/7310-НЕР

про проведення конкурсу на закупівлю квартир на умовах пайової участі та на вторинному ринку в регіонах України

1. Замовник:

1.1. Найменування: **Міністерство оборони України.**

1.2. Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: **00034022.**

1.3. Місцезнаходження: **Повітрофлотський проспект, 6, м. Київ, 03168.**

1.4. Реєстраційний рахунок замовника: **35222201018611, 35229301018611, 35225101018611, 35217001018611.**

1.5. Посадові особи замовника, уповноважені здійснювати зв'язок з учасниками (прізвище, ім'я, по батькові, посада та адреса, номер телефону та телефаксу із зазначенням коду міжміського телефонного зв'язку, e-mail): **тво завідувача сектору підготовки та проведення закупівель житла управління закупівель Департаменту державних закупівель та постачання матеріальних ресурсів Міністерства оборони України Щербань Анатолій Олексійович, головний спеціаліст сектору підготовки та проведення закупівель житла управління закупівель Департаменту державних закупівель та постачання матеріальних ресурсів Міністерства оборони України Матвєєва Вікторія Миколаївна, тел.: (044) 454-74-59; факс: (044) 454-74-59, dom.bud@mil.gov.ua.**

1.6. Головний розпорядник коштів (повне найменування та ідентифікаційний код за ЄДРПОУ): **Міністерство оборони України, 00034022.**

2. Розмір бюджетного призначення за кошторисом або очікувана вартість предмета закупівлі: **326 471 625 (триста двадцять шість мільйонів чотириста сімдесят одна тисяча шістсот двадцять п'ять) грн 00 коп.**

3. Адреса веб-сайта, на якому замовником розміщується інформація про закупівлю: **www.mil.gov.ua, розділ «Державні закупівлі»** — Конкурсна комісія з відбору пропозицій щодо закупівлі квартир.

4. Інформація про предмет закупівлі: **за конкурсом.**

4.1. Найменування предмета закупівлі: **закупівля квартир на умовах пайової участі та на вторинному ринку в регіонах України.**

4.2. Опис предмета закупівлі чи його частин: лот 1 — м. Вінниця, Вінницький район Вінницької області, до 15 квартир; лот 2 — м. Гайсин, м. Тульчин Вінницької області, до 3 квартир; лот 3 — м. Дніпро, до 12 квартир; лот 4 — м. Дніпродзержинськ, м. Новомосковськ Дніпропетровської області, до 11 квартир; лот 5 — м. Дружківка, м. Краматорськ, м. Бахмут, м. Констянтинівка Донецької області, до 6 квартир; лот 6 — м. Житомир, до 30 квартир; лот 7 — м. Бердичів, м. Новоград-Волинський Житомирської області, до 89 квартир; лот 8 — м. Мелітополь Запорізької області, до 4 квартир; лот 9 — м. Коломия Івано-Франківської області, до 2 квартир; лот 10 — м. Бровари, м. Бориспіль, м. Біла Церква, м. Васильків Київської області, до 30 квартир; лот 11 — м. Кропивницький, до 15 квартир; лот 12 — м. Сєвєродонецьк, м. Лисичанськ Луганської області, до 2 квартир; лот 13 — м. Львів (Брюховичі, Липники, Винники), до 6 квартир; лот 14 — м. Яворів, м. Новояворівськ, м. Стрий, м. Дрогобич Львівської області, до 6 квартир; лот 15 — м. Миколаїв, до 39 квартир; лот 16 — м. Первомайськ, м. Вознесенськ, м. Очаків Миколаївської області, до 4 квартир; лот 17 — м. Одеса, до 18 квартир; лот 18 — населені пункти Одеської області у межах не більше 50 км від м. Одеса, до 30 квартир; лот 19 — м. Рівне, населені пункти Рівненської області у межах не більше 30 км від м. Рівне, до 28 квартир; лот 20 — м. Конотоп Сумської області, до 2 квартир; лот 21 — м. Тернопіль, до 3 квартир; лот 22 — м. Ужгород, м. Мукачеве, до 15 квартир; лот 23 — м. Харків, населені пункти у межах не більше 10 км від м. Харків, до 23 квартир; лот 24 — м. Херсон, до 4 квартир; лот 25 — м. Чернігів, до 16 квартир.

4.3. Строк поставки товарів (квартир): **до 20 грудня 2016 року.**

5. Строк дії конкурсних пропозицій: **90 календарних днів.**

6. Подання конкурсних пропозицій:

6.1. Місце: **проспект Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, Департамент державних закупівель та постачання матеріальних ресурсів Міністерства оборони України, 2 поверх, кімната 200.**

6.2. Строк: **27.10.2016 року.**

6.3. Час: **до 12:00 год.**

7. Розкриття конкурсних пропозицій:

7.1. Місце: **проспект Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, Департамент державних закупівель та постачання матеріальних ресурсів Міністерства оборони України, 2 поверх, актовий зал — кімната 227.**

7.2. Дата: **27.10.2016 року.**

7.3. Час: **о 14.30 год.**

8. Додаткова інформація: Конкурсна документація та зміни до неї розміщуються на веб-сайті **www.mil.gov.ua, розділ «Державні закупівлі»** — Конкурсна комісія з відбору пропозицій щодо закупівлі квартир. Основні умови договору: відповідно до вимог конкурсної документації.

Для одержання перепусток, у разі необхідності отримання конкурсної документації в Департаменті державних закупівель та постачання матеріальних ресурсів МО України та подання конкурсних пропозицій, у день, що передує дню розкриття, необхідно до 15:00 повідомити кандидатури представників учасника за тел./факсом: 454-74-59. Перепустка надається за наявності паспорта.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Чернівці оголошує підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання державного (військового) майна, що відбувся 07 жовтня 2016 року

Відповідно до розділу III Положення про конкурсний відбір суб'єктів оцінної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого Наказом Міністра оборони України від 06.04.2015р. №156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015р. за №699/27144, ухвалено рішення про визначення переможцем конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності — суб'єктів господарювання, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання державного (військового) майна — нежитлових приміщень першого поверху (№№ 1–34, 1–35, 1–36) та нежитлових приміщень підвалу (№№ 7–73, 7–82, 7–75, 7–74, 7–60, 7–61, 7–59, 7–58, 7–57, 7–56, 7–55, 7–54, 7–53, 7–52, 7–51, 7–50, 7–49, 7–70, 7–69, 7–68, 7–67, 7–66, 7–65, 7–64, 7–63, 7–62, 7–47, 7–48, 7–46, 7–76, 7–77, 7–78, 7–79, 7–80, 7–81, 7–83, 7–84, 7–85, 7–86, 7–87), загальною площею 649,7 кв. м будівлі №4 (літ. А), військового містечка №101, розташованого за адресою: м. Чернівці, пл. Театральна, 6, що перебуває на балансі КЕВ м. Чернівці, з метою подальшої передачі в оренду, **ТОВ «ОЦІНКА-ІНФОРМ».**

КИЄВО-ПЕЧЕРСЬКА ЛАВРА — НАЙБІЛЬШИЙ МУЗЕЙНИЙ КОМПЛЕКС УКРАЇНИ

Києво-Печерська лавра є одним з історико-архітектурних чудес України. Від часу свого заснування як печерного монастиря 1051 року Києво-Печерська обитель була центром православ'я у Київській Русі. 1688 року монастир отримав статус лаври. 14-та сесія міжнародного комітету ЮНЕСКО 1990 року внесла Києво-Печерську лавру до «Списку всесвітньої культурної спадщини ЮНЕСКО».

Назва лаври «Печерська» походить від слова «печери», бо саме у печерах на її території оселялись перші монахи. Частими гостями печерного монастиря були князь Ізяслав, син Київського князя Ярослава Мудрого, та київська знать.

Сам монастир став академією православних ієрархів. Лише до початку XIII століття у різні міста Київської Русі було призначено 50 єпископів.

Наприкінці XII ст. навколо монастиря було зведено оборонні стіни (1240 року їх зруйнували орди Батия). Протягом 1698–1701 років паралельно до них було споруджено нові фортечні стіни з бійницями та баштами, а у 1731–1744 роках зведено велику лаврську дзвіницю заввишки 96,52 м.

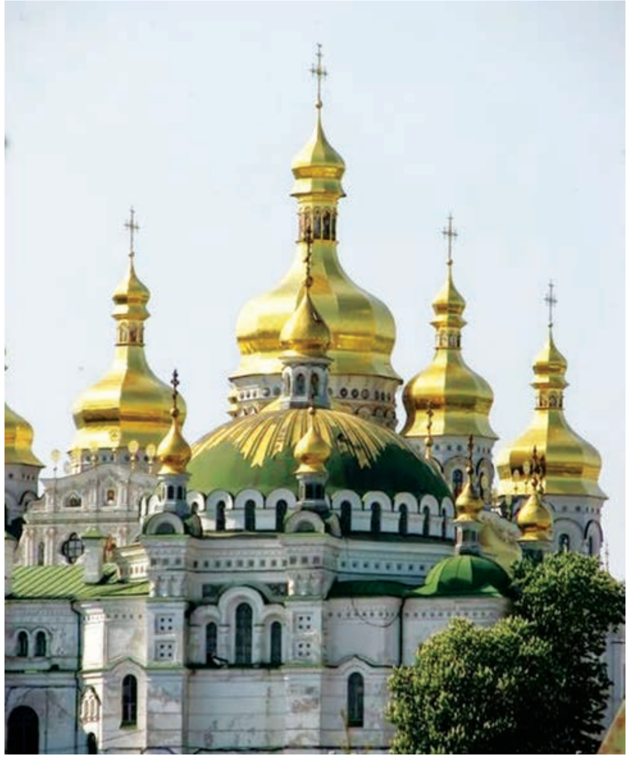
Архітектурний ансамбль Києво-Печерської лаври органічно пов'язаний з унікальним наддніпрянським ландшафтом і формує силует Києва з боку Дніпра.

Сучасний лаврський ансамбль поділяється на такі частини: Верхня лавра, Ближні печери, Дальні печери, Гостинний двір.

Нині на території Верхньої лаври діє Національний Києво-Печерський історико-культурний заповідник, який є найбільшим музейним комплексом України. Тут зосереджено 144 споруди, 122 з яких — пам'ятки історії та культури. Серед них — два унікальні підземні комплекси, храми тощо.

Також на території заповідника розміщено Музей книги і друкарства України, Музей українського народного декоративного мистецтва, Музей театрального, музичного та кіномистецтва України, Музей історичних коштовностей України. Там можна побачити рукописи старовинних книг, ікони та різні колекції .

Підготувала Олена КРУГЛЕНЯ

14 ЖОВТНЯ — ПОКРОВА ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

У народі це свято ще носить назву Третя Пречиста. Встановлене воно було як подяка за заступництво Богородиці над Царгородом.

У 910 році Візантійська імперія вела війну з сарацинами-мусульманами, і Константинополю загрожувала небезпека. 14 жовтня у Царгороді, у Влахернському храмі, де зберігалася риза Пресвятої Богородиці, її пояс і головний покров, святий Андрій та його учень Епіфаній, піднявши очі до неба, побачили, як по повітрю йде Пресвята Богородиця, осяяна небесним світлом й оточена ангелами. Її супроводжували святий Іоанн Хреститель та євангеліст Іоанн Богослов. Недільного дня храм був переповнений людьми. Богородиця схилила голову і почала слізно молитися за всіх християн. Вона просила у Господа захистити свій народ від ворогів — видимих і невидимих. А закінчивши молитву, Богородиця зняла з Себе велике покривало і простерла над присутніми людьми.

З того часу саме з покровом і заступництвом Богородиці всі ми пов'язуємо свої надії.

Заступнику командувача Сухопутних військ ЗС України з морально-психологічного забезпечення — начальнику управління з морально-психологічного забезпечення Командування Сухопутних військ ЗС України полковник

ГОЛОДНЮКУ
Олександру Миколайовичу

13 жовтня 2016 року виповнюється — 50 років від дня народження

Шановний Олександре Миколайовичу!

Прийміть щирі і сердечні вітання з ювілейним днем народження!

Ваш службовий і життєвий шлях супроводжується тільки благородними та гідними справами.

Високі моральні якості, вимогливість до себе та підлеглих, працездатність і порядність, відповідальність за доручену справу характеризують Вас як яскраву особистість. Доля подарувала Вам люблячу родину та щирих друзів.

Від усієї душі бажаємо Вам, Олександре Миколайовичу, Вашим рідним і близьким щастя і міцного здоров'я, радості, сімейного благополуччя, добробуту та мирного неба над головою.

Нехай Ваша творча енергія та натхнення додають нових звершень на ниві плідної праці на благо подальшого зміцнення обороноздатності нашої держави!

З повагою товариші, колеги

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 33452 Замовлення 50137

Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК

Чергові по номеру — Роман ТУРОВЕЦЬ, Сергій ВОРОНКОВ

Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12

Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114